

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 1. juni 2026

Rettens nr. A5-772/2026

Politiets nr. 3300-73251-00126-24

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato 1992

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. april 2026.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21 - legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde og til dels forsøg herpå,

ved den 9. november 2024 ca. kl. 15.15 i haven på Adresse 1 i Haderslev, at have overfaldet Forurettede 1 med en kniv, idet tiltalte, mens Forurettede 1 lå ned, forsøgte at stikke Forurettede 1 gentagne gange i torsoen med kniven, hvilket imidlertid mislykkedes, idet Forurettede 1 afværgede knivstikkene med armene og hænderne, i hvilken forbindelse Forurettede 1 blev påført 11 snitlæsioner på armene og hænderne, ligesom tiltalte snittede Forurettede 1 4 gange på benene og stak Forurettede 1 3 gange i det venstre ben med kniven, alt hvorved Forurettede 1 blev påført flere synings- og operationskrævende skader.

2.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 15. april 2025 i tidsrummet mellem ca. kl. 16.00 og ca. kl. 22.20 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have truet med at udøve vold mod tjenestegørende ansatte Forurettede 2, idet tiltalte henvendt til Forurettede 2 og øvrigt personale på stedet udtalte: " *Hvad vil du din hund, du kan bare komme, jeg knepper jer alle sammen, i ved ikke hvem i har med at gøre* ", " *Du fatter ikke hvem jeg er din hund. I bestemmer ingenting jeg nakker dig, bare vent og se* ", " *Hvor mange er I, I kan bare*

komme an jeg knepper jer alle sammen, jeg bliver liderlig af det, bare tryk den fucking alarm, ham på kontoret han kan bare komme” , samt “Kom ud din fucking hund, Jeg smasker dig ned, jeg saver dig midt over, I kan bare trykke på den alarm jeg bliver liderlig” , eller lignende.

3.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 17. april 2025 i tidsrummet mellem ca. kl. 00.10 og ca. kl. 01.30 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have udøvet vold eller truet med at udøve vold mod tjenestegørende ansatte Forurettede 3, idet tiltalte 2 gange skubbede Forurettede 3 i brystet, hvorefter tiltalte tog fat om Forurettede 3's kæbe og skubbede ham væk, samt henvendt til Forurettede 3 udtalte: ” *Skal jeg smaske dig en* ” , eller lignende.

4.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 17. april 2025 ca. kl. 14.55 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have truet med at udøve vold mod tjenestegørende ansatte Forurettede 4, idet tiltalte hævdede sin hånd og henvendt til Forurettede 4 udtalte ” *Jeg slår dig ihjel og jeg gennem knepper dig dit svin* ” , eller lignende.

5.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 23. april 2025 ca. kl. 23.45 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have truet med at udøve vold mod bl.a. tjenestegørende ansatte Forurettede 5, idet tiltalte henvendt til bl.a. Forurettede 5 udtalte: ” *At han/de kunne få et par på hovedet, og at han nok skulle klare dem alle sammen* ” , eller lignende.

6.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 24. april 2025 ca. kl. 23.15 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have udøvet vold eller truet med at udøve vold mod tjenestegørende ansatte Forurettede 6, idet tiltalte slog Forurettede 6 i hovedet 2-3 gange med knyttet hånd, hvorefter tiltalte sparkede Forurettede 6 3-4 gange.

7.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 25. april 2025 ca. kl. 09.20 på Afdeling 1, Institution, Adresse 2 i By, at have truet med at udøve vold mod det

tjenestegørende personale på Institution, idet tiltalte henvendt til tjenestegørende ansatte Forurettede 7 udtalte: ” *Er I klar over, hvem jeg har kontakt til udenfor, de skal nok finde jer og ødelægge jeres liv*”, ” *De små svanser og kællinger kan bare komme, jeg er klar*”, samt ” *at det kun gør ham liderlig, at smadre de magtliderlige svanser*”, eller lignende.

Påstande

Anklagemyndigheden har principalt nedlagt påstand om, at tiltalte idømmes forvaring jf. straffelovens § 70, stk. 1, jf. § 68, 3. pkt., jf. § 16, stk. 2.

Anklagemyndigheden har subsidiært nedlagt påstand om, at tiltalte dømmes til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap, jf. straffelovens § 68, jf. § 16, stk. 2.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der ikke fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Anklagemyndigheden har i medfør af princippet i straffelovens § 89 a, stk. 1, jf. § 72, stk. 1, og analogien af § 72, stk. 2, 1. pkt., nedlagt påstand om at foranstaltningen idømt ved Retten i Hjørring den 22. november 2024 ophæves.

Tiltalte har i forhold 1 erkendt sig skyldig, dog har han nægtet at have for-søgt at stikke Forurettede 1 gentagne gange i torsoen med kniven. Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 2-7.

Tiltalte har over for anklagemyndighedens principale påstand om forvaring og subsidiære påstand om anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap påstået frifindelse. Tiltalte har nedlagt påstand om, at han idømmes en fængselsstraf i det omfang, han findes skyldig.

Forurettede 1 har påstået, at tiltalte skal betale 4.250 kr. i godtgørelse for svie og smerte, jf. erstatningsansvarslovens § 3, svarende til 17 sygedage i perioden fra den 9. til den 25. november 2024, samt med renter efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Af personundersøgelse vedrørende Forurettede 1 af 21. november 2024 fra Retsmedicinsk Institut, Statsobducenturet for Fyn Syd- og Sønderjylland fremgår bl.a. følgende:

" ...

Undertegnede læge Person 1 har den 09.11.2024 fra kl. 20:15 til kl. 21:25, efter anmodning af Syd- og Sønderjyllands Politi, foretaget undersøgelse af

Forurettede 1, cpr.nr.

Undersøgelsen fandt sted på skadestuen i Aabenraa.

....

Journaloplysninger:

Af journal fra Akut Medicin på Sygehus Sønderjylland (Aabenraa) fremgik det, at undersøgte blev indlagt den 09.11.2024 kl. 17:29, som traumepatient med flere stiksår på arme og ben. Han var velbefindende under transporten, men havde dog haft to store opkastninger. Han behandledes med væske, men der var ikke tegn på større blødning, så der blev ikke givet blodtransfusion. Ved undersøgelsen fandtes mange læsioner.

I venstre albuebøjning, sås et 10 cm bredt, tværgående V-formet snitsår, formodentligt 1 cm dyb. Der var et overfladisk blodkar, som blødte, men dette fik man lukket og læsionen syes derefter. Denne svarende til vores læsion nr. 2.

Svarende til højre 3.- 5. finger, ved grundledet, sås en snitlæsion, som midlertidigt lukkes med et enkelt sting. Denne svarende formodentligt til vores læsion nr. 6-8.

Lige over albuebøjningen, sås en overfladisk 4 cm langt snitsår. Denne svarende til vores læsion nr. 1.

Ved højre side af håndfladen svarende til lillefingeren, sås en 6 cm lang hudlæsion. Denne svarende til vores læsion nr. 4.

Mellem 3.- og 4. finger svarende til grundledene på venstre hånd, sås et snitsår målende ca. 4 cm. Denne svarende til vores læsion nr. 11.

På venstre håndflade svarende til lillefinger, sås en 5 cm lang snitlæsion. Denne svarende til vores læsion nr. 10.

På underarmen, cirka midt på, sås en overfladisk 2 cm lang læsion. Denne svarende til vores læsion nr. 9.

På indersiden af højre skinneben opadtil, sås en 6 cm lang snitlæsion. Denne svarende til vores læsion nr. 13.

På udsiden og øverste del af øverste del af skinnebenet, sås en overfladisk hudlæsion. Denne svarende til vores læsion nr. 14. Lige over venstre knæskal, sås en 4 cm lang sår-læsion. Denne svarende til vores læsion nr. 15.

På indersiden af venstre knæ, sås en sår-læsion målende 4 cm. Denne svarende til vores læsion nr. 16. På udsiden af venstre knæ, lidt længere nede, sås en 6 cm lang sår-læsion. Denne svarende til vores læsion nr. 17. Lige over venstre udvendige ankelfremspring, sås en 2-3 cm lang

snitlæsion. Denne svarende til vores læsion nr. 18.

Nogle af læsionerne blev lukket midlertidigt med sting, og der blev planlagt operativ behandling af håndlæsionen og knælæsionen, som blev foretaget den 11.11.2024, hvor man først opererede knælæsionen, hvor der blev fundet overskæring af den store sene fra lårmuskulaturen til knæskallen, og postoperativt anlægges elastikbind og DonJoy skinne. Man overgår derefter til operation af højre arm og hånd. Først behandles de mere overfladiske sår, indtil man på højre hånds 3. finger finder en nervegren, der var delvist overskåret og denne syes sammen. Man fortsætter med venstre arm, og finder total overskæring af en af de større nerver ved 4. finger, og denne syes ligeledes sammen. Efter operationen var undersøgte efter omstændighederne velbefindende. Han blev sat i behandling med smertestillende og sås i Ortopædkirurgisk Ambulatorie (Aabenraa) den 25.11.2024, hvor man dog ikke med sikkerhed kunne angive omfanget af eventuel méngrad.

...

Objektiv undersøgelse:

Undersøgelsen blev foretaget med undersøgte liggende i hospitalssengen, da han ikke havde mulighed for at rejse sig. Undersøgte var en fysisk normalt udviklet mand, estimeret højde over gennemsnittet med tilsvarende vægt. Undersøgte fremstod ikke alkohol- eller stofpåvirket, og medvirkede godt ved undersøgelsen. Ryggen og bagsiden af benene blev ikke inspiceret efter aftale med politiet.

Beklædning:

Undersøgte var iklædt underbukser med en dyne over sig. Politiet ønskede ikke beklædningen sikret.

Hår og hårbund:

Håret var mørkeblond og kort. Hårbunden var normal uden sygdomsforandringer eller læsioner, og der var enkelte blodtilsmudsninger i hovedbunden.

Ansigt og hals:

Ansigtet og halsen var normale uden sygdomsforandringer eller læsioner, og der var enkelte blodtilsmudsninger i ansigtet. Der var ikke punktformede blødninger nogen steder og ikke tegn på vold mod halsen.

Krop og lemmer:

Kroppen, armene og benene var normale uden sygdomsforandringer. Der var adskillige blodtilsmudsninger på hele kroppen, enkelte steder sås også græsstrå. Neglene var korte med blod under.

- Læsion 1:* På højre overarms bøje-lyderside, 3 cm fra albuehasen, sås et skråtforløbende snitsår beliggende i overhuden målende 0,2x4 cm.
- Læsion 2:* På højre underarms bøjeside, 5 cm fra albuehasen, sås et tværforløbende, halvmåneformet, sammensyet snitsår målende 0,4x9 cm.
- Læsion 3:* På højre underarms strækkeside, 5 cm fra håndleddet, sås et skråtforløbende, blødende snitsår med synligt fedtvæv målende 1x3 cm.
- Læsion 4:* I højre håndflade, på lillefingersiden, 2,5 cm fra håndleddet, sås et let blødende, tværforløbende snitsår med synligt fedtvæv målende 0,7x5 cm.
- Læsion 5:* På inderste stykke af højre langefingers bøjeside sås et tværforløbende, gabende snitsår målende 1x2 cm.
- Læsion 6:* På midterste stykke af højre langefingers bøjeside sås et skråtforløbende, overfladisk snitsår målende 0,1x2 cm.
- Læsion 7:* På inderste stykke af højre ringfingers bøjeside sås et tværforløbende, gabende snitsår målende 0,8x2 cm.
- Læsion 8:* På inderste stykke af højre lillefingers bøjeside sås et tværforløbende snitsår målende 0,3x1 cm.
- Læsion 9:* På venstre underarms bøjeside, 11 cm fra håndleddet, sås et tværforløbende, sammensyet snitsår målende 0,1 x3 cm.
- Læsion 10:* I venstre håndflade, på lillefingersiden, 6 cm fra håndleddet, sås et tværforløbende, sammensyet snitsår målende 0,3x5 cm.
- Læsion 11:* Rundt om inderste stykke af venstre ringfingers bøjeside og inderste stykke af ringfingers strækkeside sås et sammensyet snitsår målende 0, 1x6 cm. På strækkesiden er læsionen V-formet, og der ses svalehale nedadtil mod ringfingerens kno.
- Læsion 12:* På højre knæ, 57 cm over hælniveau, sås et vertikalt snitsår med indtørret blod målende 0,5x4 cm.
- Læsion 13:* På højre underbens strækkeside, 37 cm over hælniveau, sås et skråtforløbende, sammensyet, blødende snitsår målende 0,3x6 cm.
- Læsion 14:* På højre underbens yderside, 36 cm over hælniveau, sås et tværforløbende snitsår med indtørret blod målende 0,4x5,5 cm
- Læsion 15:* På venstre lårs strækkeside, 76 cm over

- hælniveau, sås et tværforløbende, blødende snitsår målende 0,6x3cm. Der ses dog svalehale i sårvinklen der vender mod undersøgtes højre, og der kan være tale om et stiksår.
- Læsion 16:* På venstre knæ, 57 cm over hælniveau, sås to tværforløbende, let blødende stiksår med blottet fedtvæv målende 0,8x4 cm og 0,6x3 cm. De er ikke parallelle, og har begge svalehale i sårvinklen mod undersøgtes højre.
- Læsion 17:* På venstre knæs yderside, 56 cm over hælniveau, sås et skråtforløbende nedad og bagud, blødende stiksår med blottet fedtvæv målende 1,5x5,5 cm. Der ses svalehale i øverste sårvinkel.
- Læsion 18:* På venstre ankels yderside, 11 cm over hælniveau, sås et tværforløbende uregelmæssigt snitsår målende 0,5x2 cm.

Undersøgte oplyste, at alle læsioner var opstået under episoden,

...

Konklusion:

Ved undersøgelsen af den 37-årige Forurettede 1, cpr. nr., der angiveligt cirka 5 timer forud for undersøgelsen havde været udsat for knivvold, fandtes af læsioner snitsår på højre arm (1, 2, 3), højre hånd (4, 5, 6, 7, 8), venstre arm (9), venstre hånd (10, 11), højre ben (12, 13, 14) og venstre ben (18), samt stiksår på venstre ben (15, 16 17)

Alle læsionerne var friske og kan være opstået på tidspunktet for det angiveligt passerede. Læsionerne på arme og hænder havde karakter af afværgelæsioner.

Der er tale om stik- og snitsår fra en enægget kniv.

På det foreliggende må det antages af undersøgte ikke har været i livsfare, da han formentlig havde overlevet uden den foretagne lægelige behandling af de påføjte læsioner.

Det kunne ikke afgøres på undersøgelsestidspunktet, om undersøgte ville få varige men af skaderne.

...”

Der har under hovedforhandlingen været afspillet videooptagelser i relation til forhold 1.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne Forurettede 1, Vidne 1, Vidne 2, Forurettede 2, Forurettede 4, Forurettede 5, Forurettede 6, Forurettede 7 og Vidne 3.

Tiltalte har om forhold 1 forklaret, at han ikke kendte Forurettede 1 forud for den 9. november 2024. Han kendte Person 2, som var Forurettede 1's kæreste. Person 2 har tidligere boet i en blok ved siden af tiltalte. Han har kendt hende, siden han var helt lille. Hendes søn, Person 3, er hans barndomsven. Den 9. november 2024 tog han hen til Forurettede 1, fordi Forurettede 1 havde gennem-banket Person 2. Hun var kommet på sygehuset og havde været i en CT-scanner. Det var ikke første gang, Forurettede 1 havde udøvet fysisk og psykisk vold mod kvinder. Han ved ikke, om Person 2 havde anmeldt Forurettede 1. Da tiltalte tog derud, havde han fået at vide, at Person 2 var kommet på sygehuset, fordi Forurettede 1 havde gennemtæsket hende. Hun var på vej i MR-scanner. Det var ikke første gang, Forurettede 1 havde udøvet vold mod Person 2. Han fik det at vide af Vidne 2. Vidne 2 er kæreste med Person 2's datter, Person 4. Person 3 er en god dreng og er læge i Norge. Han vil ikke svare på, hvordan han fik det at vide af Vidne 2.

De var 4 personer, der tog ud til Forurettede 1 den pågældende dag. De skulle ud for at skræmme Forurettede 1 og sige til ham, at man ikke slår på kvinder. Tiltalte angrer, og han er ikke så glad for at tale om det, han gjorde. Man skulle nok bare have ringet til politiet. Men man kan ikke bare lade sådan noget ligge, som Forurettede 1 havde gjort. Han tog en kniv med for at skræmme. Han kan ikke svare på, hvilken slags kniv, da det er lang tid siden. Han tog ikke kniven med hjemmefra. Det var ham selv, der tog den med. Han vil ikke udtale sig om, hvor han havde den fra. Han kan ikke svare på, hvorfor han tog kniven med eller hvorfor, de tog 4 personer derud. Vidne 2 havde bedt dem alle tre om hjælp. Forurettede 1 var hjemme, da de kom. De bankede på, men han husker ikke mere, fordi det er lang tid siden. Han mener, at Forurettede 1 boede hos Person 2 på det tidspunkt. Forurettede 1 var på kontanthjælp. De ville have ham til at pakke sine ting og flytte, idet Person 2 var bange for ham. Han husker, at Forurettede 1 løb derfra, og tiltalte løb efter ham et godt stykke hen ad vejen.

Forevist videoovervågning, video nr. 4, minuttal 15.25 – 16.50, forklarede han, at Forurettede 1 var personen i bar overkrop. Den første person, der løb efter Forurettede 1, var tiltalte. Han løb efter Forurettede 1 for at skræmme ham, så han ikke gjorde det igen. De kom hen i en have, hvor Forurettede 1 væltede. Han gled vist nok. De var begge lidt oppe at køre på grund af adrenalinen. Forurettede 1 kom ned at ligge på ryggen. Tiltalte råbte, at man ikke slog på kvinder, og at man ikke slog Person 2. Han tog kniven frem og snittede med kniven mod Forurettede 1's hænder og ben, mens han råbte. Han snittede ved at vifte med kniven fra side til side i et underhåndsgreb. Han stak ikke med kniven. Forurettede 1 holdt hænderne foran sig som om, at han ikke havde gjort noget. Forurettede 1 sagde, "lad være, jeg har ikke gjort noget". Forurettede 1 vidste godt, at han havde trådt i spinaten, for ellers

ville han ikke være løbet. Han ramte Forurettede 1 op ad armene. Han mener, at Forurettede 1 på et tidspunkt forsøgte at tage ved kniven, og han skar sig i hånden. Det var ikke meningen, at det skulle gå så vidt, som det gjorde. Han ville ramme benene, så Forurettede 1 ikke kunne stå og sparke og trampe på kvinder igen. Han har det dårligt over det, han har gjort. Han snittede kun og stak ikke efter lår eller andet.

Forevist videooptagelse fra en have på Vej, minuttal 17.20 – 18.25, har han forklaret, at det er ham, der står med kniven over Forurettede 1. Han ved ikke, hvor mange gange han snittede med kniven. Årsagen var, at han ville forskrække Forurettede 1, så han ikke gjorde noget ved kvinder igen. Det var ikke for at ødelægge Forurettede 1's arme og ben. Han husker ikke, om Forurettede 1 bad ham stoppe undervejs. Forurettede 1 har et misbrug af euforiserende stoffer. De var begge oppe at køre. Tiltalte gik selvfølgelig for langt, og årsagen var på grund af det, som Forurettede 1 havde lavet mod Person 2.

Der kom en anden mand, som fik tiltalte væk fra Forurettede 1. Han husker ikke, hvad vedkommende sagde. Han husker, at der kom en beboer ud fra det pågældende hus. Personen sagde ikke noget til tiltalte. Han kan ikke svare på, om den anden mand var Vidne 2.

Foreholdt sin forklaring til politirapporten den 12. november 2024, fil 1, side 228, 1. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Tiltalte oplyser at Vidne 2 ikke har noget med det at gøre – han har intet gjort. Det er mig der har gjort det der forklarer Tiltalte. ”I skal være glade for at Vidne 2 prøvede at stoppe det” fortæller Tiltalte.

...”

har han forklaret, at han forklarede sådan for at blande Vidne 2 uden om det, da han ikke er så gammel og en god dreng. Han ville ikke ødelægge Vidne 2's forhold til dennes kæreste, Person 4. Det var ikke på grund af Vidne 2, at det stoppede. Han kan ikke svare på, hvorfor episoden stoppede, men han ville bare skræmme Forurettede 1.

Han har ikke forsøgt at stikke ud efter torsoen. Det var kun mod arme og ben, så Forurettede 1 ikke kunne sparke og slå. Han havde oprindelig slet ikke tænkt på at bruge kniven. Han vil ikke svare på, hvorfor han havde den med. Adspurgt af forsvareren forklarede han, at han nogle gange havde kniven på sig for at forsvare sig. Han færdedes i et barsk miljø. Han tog den ikke med for et konkret formål den dag. Han ramte ikke torsoen, og det var bevidst, at han ikke forsøgte at ramme vitale dele på kroppen. Ved afhøringen forklarede han, at han kun gik efter arme og ben.

Foreholdt samme forklaring side 227, 2. sidste afsnit, hvoraf fremgår:

” ...

Adspurgt fra advokat – går du bevidst kun efter arme og ben?. Tiltalte svarer ja.

...”

har han forklaret, at det er korrekt, at han forklarede sådan til politiet.

Tiltalte har generelt om forhold 2-7 forklaret, at han var på Institution i 14 dage. Han husker ikke meget om denne periode. Han genkender ikke, at der skulle være konflikt med personalet. Der var måske én episode.

Om forhold 6 har han forklaret, at tiltalen lyder mere voldsom, end det som skete. Han kunne ikke finde ud af, hvad han måtte, f.eks. om han måtte være på kontoret eller ej. Han havde været på kontoret hver dag, men den pågældende dag, måtte han ikke være der. Tiltalte sad i Storstrøm Fængsel og talte med dem på Institution via videokamera i forbindelse med et modtagelsesmøde. Han sagde, at han ville komme smilende og med gode intentioner. De ville lægge hans fortid på hylden, og det var han glad for. Men han var bange for, om de også ville det, når han kom derhen. Han kom derhen, og der var masse af folk, som var søde og rare. Han spurgte, om man godt kunne lave mad på stedet. De havde fjernet knive og døren til hans celle, og det var på grund af ham. Han spurgte, hvorfor man ikke kunne lave mad. De sagde, at der skulle laves nyt køkken. Han fandt ud af, at de løj ham op i hovedet. Han havde ikke fået sin dyne med fra Storstrøms Fængsel. Ingen ville give ham en dyne. Han følte sig dårligt behandlet og usikker. Derfor gik han for sig selv.

Han blev ikke udadreagerende eller sur på personalet, men der var en episode med Forurettede 6 om kontoret. Han måtte ikke være der, da Forurettede 6 kom på arbejde. Pludselig blev Forurettede 6 sur og irriteret. De blev begge irriteret. Han valgte at gå ned til sig selv, da det ellers ville komme til at gå ”op i en spids”. Han kunne mærke på Forurettede 6's toneleje, at det var lidt ophidset. Da tiltalte gik, tog Forurettede 6 fat i ham med begge arme ved skulderen. Han sagde til Forurettede 6, at han ikke skulle tage fat i ham. Lige pludselig tog Forurettede 6 et greb om halsen på tiltalte og prøvede at kvæle tiltalte hårdt. Tiltalte sagde, at han skulle stoppe, men Forurettede 6 blev ved. I selvforsvar sparkede han Forurettede 6 væk med foden. Han ramte Forurettede 6 på knæet. Forurettede 6 gik tilbage, og tiltalte ville gå væk. Forurettede 6 tog igen fat om tiltaltes hals og klemte hårdt. Han advarede Forurettede 6, men han lyttede ikke. Derfor valgte han at sparke Forurettede 6 og slå ud efter Forurettede 6, som nåede at dukke sig. Sparket var hårdt på knæskallen, så Forurettede 6 røg tilbage og lidt ned. Han ramte ikke Forurettede 6, da han slog ud efter ham. Han slog ud efter hovedet.

Han har ikke gjort noget, som kunne motivere Forurettede 6 til at lave magtanvendelse. Tiltalte var ikke voldelig, men prøvede at trække sig fra konflikten, da Forurettede 6 tog fat i tiltalte.

Om forhold 2 - 5 og 7 har han forklaret, at han ikke kan genkende det beskrevne. Efter det i forhold 6 passerede, rottede personalet sig sammen

mod ham. Eksempelvis kom de om natten og sagde, at han ikke måtte gå op i køkkenet. Dagen efter kom lederen. Han spurgte, om der var andet, som han ikke måtte. Hun sagde, at der ikke var flere regler. Om aftenen kom en anden vikar og sagde, at der var noget andet, han ikke måtte. Han følte sig usikker og ikke velkommen. Et par medarbejdere var gode folk, men de andre rottede sig sammen mod ham. Han var glad for, at han skulle væk fra stedet. Han har ikke truet nogen. Han har måske sagt ”dum hund”, men han har ikke sagt det, der står i anklageskriftet. Det er meget fine ord, de har brugt. Han bruger ikke sådanne ord.

Forholdene er anmeldt, fordi de ikke ville have ham på stedet til at starte med eller igen efter en dom. De har løjet ham lige op i hovedet. En ansat person på Institution sagde, at ”de mennesker, som har set sig sure på dig, vil gøre alt for at få dig væk herfra”. Hvis den pågældende skrev, at tiltalte havde haft en god dag, sagde de øvrige ansatte, at han ikke skulle skrive sådan noget. De andre skrev ting, som ikke passede, og de har været inde og slette notater. De vil ikke have ham, og de sagde i starten, at han var meget velfungerende og kunne opfange ting, som de andre ikke kunne. De sagde, at han var for god til at være der.

Forurettede 1 har som vidne om forhold 1 forklaret, at han boede på Adresse 3 sammen med sin kæreste Person 2. De er fortsat kærester. Han var alene hjemme den 9. november 2024. Han vågnede ved, at det ban-kede og buldrede på vinduer og døre. Han kom ud i stuen og så fire mænd, som var omme i haven. De havde elefanthuer på. Han tænkte, at de var på vej ind. Han vidste ikke, hvad det drejede sig om. Han valgte at smutte, og tiltalte løb efter ham. Senere har han fundet ud af, at de kom fordi, han og Person 2 havde diskuteret. Hun havde puffet til ham, og han havde puffet til hen-de, og uheldigvis faldt hun. Det var sket om natten inden, at mændene kom. Hun slog hovedet. Han var med hende ude på badeværelset for at se, hvor slemt det var. Hun fik en flænge i hovedet, men det blødte ikke så voldsomt. De var ikke som sådan uvenner, men de diskuterede. Person 2 ville ikke have, at hans datter så hendes flænge i hovedet, og hun forlod derfor adressen om natten. Da var de ikke uvenner, men der var nok en dårlig stemning. Person 2 sag-de, at han bare skulle lægge sig.

Han har efterfølgende fundet ud af, at det var Vidne 2 og dennes makkere, der kom. Dette fik han først at vide, da Person 2 fortalte det. Han kunne ikke se, at den ene var Vidne 2, men han kunne måske høre det på stemmen. Der kom fire mænd, og han tænkte, at det bedste var bare at komme væk. Han løb ud ad hoveddøren. Han havde shorts på. Tiltalte løb efter ham. På et tidspunkt løb han ind i en have, hvor han gled på noget græs og væltede. Han ved ikke, om tiltalte var tæt på ham, men han var bag efter ham. Han så ikke, om tiltalte havde noget i hænderne, mens de løb. Mens han lå ned, råbte tiltalte noget om Person 2 og stak vidnet med en kniv. Der kom nogle folk ud af huset. Vidnet havde travlt med ikke at blive ramt i brystet eller maven. Han følte, at tiltalte stak efter ham der. Han prøvede at parere og fik to gange fat i kniven.

Tiltalte stak bare. Hvis han ikke havde pareret stikkene, ved han ikke, hvor de ville have ramt. Han havde fokus på at beskytte sin mavesektion. Han blev ramt på hænder, arme og ben, i alt 18 gange. Lårmusklen blev skåret over ved et af stikkene. Han kan ikke sige, om dette stik var anderledes end de andre stik. Det føltes som om, at det varede måske ½-1 minut. Han nåede ikke at tænke på andet, end at undgå at blive ramt i maven og brystet. Han sagde nok, at tiltalte skulle stoppe. Han fik fat i kniven en gang med hver hånd, men det lykkedes ham ikke at få kniven fra tiltalte. Stikkene faldt lige efter hinanden. Tiltalte anvendte en foldekniv. Han husker ikke, hvor stor kniven var.

Han hørte Vidne 2's stemme sige ”stop nu”. Han ved ikke, om det var Vidne 2 som afbrød det. Men han råbte et eller andet, og så løb de væk. Han lå på stedet, og beboerne kom ud til ham med viskestykke, og derefter kom ambulancen. De tilstedeværende personer var uduelige til at lægge en forbindelse. Han tænkte ikke på andet.

Anklageren oplæste fra personundersøgelsen, fil 1, side 357 - 360.

Vidnet har forklaret, at det passer meget godt med de skader, han fik.

Han har tidligere været gulvlægger, men det kan han ikke længere, da han ikke kan bevæge benet på samme måde som før. Skaderne hæmmer ham dagligt. Han kan gå en tur, hvis han har det godt nok. Det har han dog ikke. Det skyldes også det psykiske. Han går til psykolog og er på kontanthjælp. Hans fingre volder ham problemer. Det gør ondt, hvis han rammer forkert. Han tænker ofte over det, der skete. Han sover kun 1-2 timer ad gangen, og det skyldes episoden. Han var før velfungerende, men er nu ”ude at skide”.

Kniven blev holdt i én hånd, men han husker ikke, om det var et overhåndsgreb eller fremad.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 22. januar 2025, fil 1, side 442, 1. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Som Forurettede 1 huskede det, var det en foldekniv, Tiltalte brugte, og han holdt den almindeligt (ikke overhåndsgreb) i hånden og stak fremad mod Forurettede 1.

...”

har han forklaret, at det godt kan passe, at han har forklaret således. Han husker ikke, om han har forklaret om længden af kniven.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 9. november 2024, fil 1, side 92, 3. afsnit, hvoraf fremgår:

” ...

A gik nu helt tæt på afhørte, afhørte kunne se at A havde en kniv i den ene hånd, der var tale om en foldekniv med et blad på ca. 10 cm.

...”

har han forklaret, at det nok skal passe, men han husker det ikke i dag.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 22. januar 2025, fil 1, side 442, 2. afsnit, hvoraf fremgår:

” ...

Forurettede 1 råbte stop nogle gange, mens Tiltalte flere gange sagde noget, hvor Person 2's navn indgik.

...”

har han forklaret, at det godt kan være, at han forklarede dette til politiet. I dag ved han, at hun var på sygehuset. Det vidste han ikke den pågældende dag.

På daværende tidspunkt fik han ikke kontanthjælp, havde ikke arbejde, men skulle starte op som selvstændig igen.

Da han fik fat i kniven, trak tiltalte kniven til sig. Han kan ikke sige, hvor hårdt tiltalte stak med kniven.

Foreholdt samme forklaring, fil 1, side 442, 1. afsnit, hvoraf fremgår:

” ...

Forurettede 1 fornemmede, at Tiltalte stak efter lår og overkrop

...”

har han forklaret, at sådan har han forklaret til politiet. Det føltes som om, at tiltalte gik til den for at ramme vidnet, og at det ikke bare var overfladisk. Han husker ikke, om stikkene var rettet mod overkroppen, da han parerede med armene.

Vidne 1 har som vidne om forhold 1 forklaret, at han sad i stu-en den 9. november 2024 omkring kl. 15.15. Hans hustru var også hjemme. Han hørte tumult i haven og gik ud på terrassen. Over hegnet kunne han se en mand, der stod og lavede stikbevægelser ned mod en mand, der lå på jor-den. Vidnet stod højst to meter fra dem.

Manden, der lå ned, havde shorts på. Der blev stukket mange gange ned mod manden, som prøvede at værgе for sig med arme og ben. Vidnet råbte stop tre gange, men manden reagerede ikke på hans råb. Da han ikke kunne komme i kontakt med ham, gik han ind og ringede 112. Den liggende mand fægtede med arme og ben for at afværge knivstikkene. Der blev stukket ned mod

kroppen. Han så ikke, om kroppen blev ramt, men han kunne se mange skader på arme og ben efterfølgende. Han så skader på højre arm og venstre ben, herunder en lang, dyb flænge på benet. Skaderne var kommet, efter at manden havde brugt arme og ben til at afværge. Han så ikke, hvilken type kniv, der blev brugt. Knivbladet var cirka 10 cm. Kniven blev holdt i et frem-adrettet greb. Det var tydeligt, at der blev stukket mod kroppen. Vidnet kan ikke sige med hvilken kraft, der blev stukket. Manden, der lå ned, sagde stop utallige gange. Manden, der stod op, sagde også noget, men han husker ikke hvad. Der var ikke pauser mellem stikkene. Den liggende mand bevægede sig længere og længere over mod deres terrasse. Han prøvede at kravle væk. Han så ikke, om den liggende mand forsøgte at tage fat om kniven. Han ville ikke selv over på den anden side af hegnet, idet han var bange for selv at bli-ve stukket.

På et tidspunkt kom der en anden mand ind i haven, som gav manden, der stak, et klap på skulderen, hvorefter han sagde noget lavmælt. Det virkede som om, der blev givet et signal om at stoppe og løbe væk, hvorefter de begge forsvandt. De løb tilbage samme vej, som de var kommet. Vidnet kendte ikke ham, der blev stukket. De er for nylig flyttet fra området.

Efter episoden gik vidnet og hans hustru ud og tjekkede, hvordan manden havde det. De gav ham vand, et tæppe og forsøgte at behandle hans flænge på benet, der blødte kraftigt. De lagde ham i aflåst sideleje, hvilket vidnet har erfaring med fra sit arbejde. Han er Stilling i militæret. Der kom politi og ambulance relativt hurtigt. Han har ikke været påvirket af episoden.

Adspurg af forsvareren forklarede han, at den liggende mands arme var over kroppen. Han lå på ryggen. Benene bevægede sig også op og ned. Han var hele tiden i bevægelse.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 20. november 2024, fil 1, side 309, hvoraf fremgår:

”...

Afhørte bemærkede, at A råbte ”lad være” eller lignende. Han bemærkede ikke andre, der råbte noget, idet afhørte koncentrerede sig om A og B.

Han bemærkede dog, at der kom en tredje person til stedet, men kunne ikke beskrive denne nærmere eller hans handlinger.

...”

har han forklaret, at han så, at den anden mand klappede ham på skulderen.

Adspurg af anklageren har han forklaret, at han ikke havde set videoen, da han afgav forklaring til politiet første gang.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 9. november 2024, fil 1, side 60, hvoraf fremgår:

”...

Manden der lå på græsset var kun iført underbukser. Manden blev stukket i armen og benet flere gange. Gerningsmanden stak flere gange mod brystet uden at ramme.

...”

har han forklaret, at der blev stukket mod brystet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 20. november 2024, fil 1, side 309, hvoraf fremgår:

”...

I højre hånd havde B en kniv, som han formentligt holdt i et overhåndsgreb med knivægget pegende nedad. Med kniven stak han ”helt vildt” mod A’s arme, ben, skuldre, men også mod toppen og bunden af A’s torso.

...”

har han forklaret, at der blev stukket mod torsoen, men personen blev ramt på arme og ben, da denne afværgede stikkene.

Da han stod ved hegnet, havde han fuldt udsyn til begge personer på græsset. Han kunne se alt.

Vidne 2, der i relation til forhold 1 er sigtet for over-trædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 23, har ikke ønsket at afgive for-klaring, jf. retsplejelovens § 171.

Vidne 2's forklaring fra grundlovsforhør den 10. novem-ber 2024 er oplæst, jf. retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 3, som følger:

”...

Sigtede, Vidne 2, forklarede, at han kender Forurettede 1, der er hans svigermors kæreste. Han har ikke kendt han særlig længe. Sigtede er kæreste med Person 4, og de har været kærester i 7-8 måneder. Person 4's mor hedder Person 2, og hun er kæreste med Forurettede 1.

Sigtede var den 9. november 2024 sammen med en kammerat fra Haderslev, hvor de kørte i sigtedes bil til Sjælland. De kørte til Rødovre for at se på noget fyrværkeri. Sigtede er ikke kendt på stedet. De kørte af sted allerede om morgenen. Sigtede ønsker ikke at oplyse navnet på den kammerat, som han kørte med til Sjælland. Da sigtede var på Sjælland, blev han ringet op af sin kæreste Person 4, der fortalte, at hendes mor Person 2 havde fået smadret sit hoved og skulle på skadestuen. Han ville i starten ikke vide, hvordan det var sket. Sigtede

ønskede ikke at oplyse, om de købte noget fyrværkeri. Han kunne ikke nærmere beskrive, hvor i Hvidovre de befandt sig. Der var måske ikke tale om godkendt fyrværkeri, og det blev ikke købt i en butik. De var på stedet et par timer. De stoppede på nogle tankstationer for at købe drikke og gå på toilettet. Sigtede kørte kammeraten hjem igen. Han kørte direkte op til Kolding Sygehus derefter. På sygehuset mødte han Person 4, dennes mor Person 2, og Person 4's storebror og dennes kæreste. Han fik at vide, hvad der var sket. Han fik oplyst, at Forurettede 1 havde smadret Person 2's hovede. Hun kunne ikke tale, og hun virkede døs og kunne ikke huske noget. Hun havde fået en flænge fra baghovedet og op til toppen af hovedet, og der var tale om en stor flænge. Stemningen var ikke god på stedet. Han fik oplyst, at Forurettede 1 fortsat var i Person 2's rækkehus. Han sagde, at han ville tage til stedet for at bede Forurettede 1 om at forlade bopælen. Han traf en beslutning derom og gik bare derfra. Han huskede ikke præcist tidspunktet, men det var cirka kl. 14.00-15.00 om eftermiddagen, eller også var tidligere. Han gik hen til sin bil og kørte fra sygehuset og ud på motorvejen for at køre til Haderslev. Undervejs ringede han til Tiltalte for at spørge, om han ville med ud til bopælen. Han har mødt Tiltalte gennem nogle fælles venner for nogle år siden. Han vidste, at Tiltalte var i byen. Tiltalte er stor og har tatoveringer, og han kan lide at tage kokain og drikke alkohol. Sigtede tænkte, at hvis han selv tog hen på Person 2's bopæl, hvor Forurettede 1 befandt sig, kunne det blive voldsomt for ham. Tiltalte kunne se intimiderende ud og derfor tænkte han på ham, da han skulle derhen. Sigtede var selv en lille lort i forhold til Forurettede 1, og det ville ikke være noget problem for Forurettede 1 at gøre noget ved sigtede. Hvis Tiltalte var med, ville Forurettede 1 tage det mere med ro. Tiltalte var den eneste sigtede ringede til, inden de tog derhen. Sigtede talte også med en anden mand, men han ville ikke oplyse navnet på denne. Han husker ikke om det var før eller efter, at han talte med Tiltalte, at han talte med den anden mand. Den anden mand er en god kammerat. Han kendte ikke Tiltalte så godt, så han var ikke sikker på, at Tiltalte ville hjælpe ham, hvis Forurettede 1 hoppede på sigtede. Den anden person, som han kontaktede, var en som han stolede mere på end Tiltalte.

Tiltalte opholdt sig dengang i Haderslev, og sigtede havde set ham nogle dage inden. Tiltalte har boet i Haderslev, men er flyttet til Sjælland. Sigtede har ikke været på Sjælland for at hente Tiltalte. Han var alene på Sjælland for at købe fyrværkeri. Han vidste, at Tiltalte var i Haderslev.

Da sigtede ringede til Tiltalte, forklarede han

omstændighederne og spurgte ham, om han ville tage med. Tiltalte ville gerne være med til at bede Forurettede 1 om at forlade stedet. Sigtede er bange for Forurettede 1, da han er meget stor. De aftalte i telefonen, at sigtede ville hente Tiltalte i Område i Haderslev. Tiltalte ringede efterfølgende og sagde til sigtede, at han allerede var omkring Person 2's adresse. Sigtede bad Tiltalte om at sætte sig ind i bilen. De var kun 2 personer i bilen. Han parkerede bilen cirka 50 meter fra huset. Bilen er en sort VW Passat, der tilhører hans mor. Den har Reg. nr.. Han parkerede bilen, og de gik lidt rundt. Sigtede kiggede fra hækken og ind i haven. Der kom nogle andre personer til stede. Han tror, det var 2 personer, der kom yderligere. Han ønskede ikke at oplyse, om det var 2 personer, som han kendte. Han forklarede nu, at han ved, hvem de 2 personer er. Han talte ikke med de 2 personer. De var nok også blevet fortalt, at de skulle bede Forurettede 1 om at gå fra stedet. Det havde sigtede sagt til den person, som han havde ringet til. De var indforstået med, at de skulle bede Forurettede 1 om at gå fra stedet. Det har sigtede sagt til de andre personer. Han sagde til dem, at de bare skulle bede han om gå, hvis han stadig var der. De talte ikke om, hvad der skulle ske, hvis Forurettede 1 ikke tog imod budskabet. Sigtede havde forventet bare at forlade stedet. De gik hen til huset, og han kiggede ind af køkkenvinduet, der er tæt ved hoveddøren. Han kunne se ind i stuen, og der var mørkt. Han så ikke Forurettede 1. Han troede ikke, at han var der. Han gik om på terrassen og kiggede ind til soveværelse, hvor der var rullet for. Han bankede på, men der skete ikke noget. Han gik hen til terrassedøren og bankede på og kiggede ind. Der skete ikke noget, og det var som, at Forurettede 1 ikke var der.

Da han vendte sig om fra vinduet, kiggede han ud i haven. Han kunne høre, der blev råbt og skreget, og han hoppede over stakittet. Den eneste der ikke var i haven, var Tiltalte. Der blev råbt ved hoveddøren. Han hørte ikke, hvad der blev råbt, eller hvem der råbte. Sigtede kiggede sig omkring og hoppede over hegnet for at komme hen til hoveddøren. Han så ikke noget. Han hørte råben. Han løb igennem en sti i hækken. Han kiggede opad og hørte og så en person komme løbende. Han kunne ikke se, hvem det var. Personen kom hurtigt forbi hækken. Personen var 30-50 meter fra ham. Han løb derhen for at se, hvad der skete. Han så, Tiltalte var i gang med stikke Forurettede 1. Han løb om i haven, hvor et ældre ægtepar, der var naboer, kom til stede. Tiltalte var i gang med at stikke Forurettede 1. Han kunne regne ud, at der var en kniv. Han så Tiltalte fægte med kniven, som han ikke så nærmere. Tiltalte svingede med kniven, og det gik meget stærkt. Han så Forurettede 1 bløde. Han så ikke, hvor mange gange Tiltalte lavede udsving med kniven. Sigtede gik i panik og råbte: "Nej nej". Han var på den anden side af

det lille hegn. Tiltalte hørte ham slet ikke råbe. Sigtede blev ved med at råbe til ham. Han mener, at han slog til Tiltalte og prøvede på at trække ham væk. Han prøvede måske at få fat i Tiltalte, for det hele virkede sindssygt, da det skete. Han har aldrig set noget lignende. Tiltalte reagerede bare ved at kigge på ham, og han sagde ikke noget. Tiltalte stoppede først, da sigtede tog fat i ham. De løb hen til bilen. Sigtede blev ved med at råbe til ham, at han var en fucking idiot. Han lyttede ikke til, hvad Tiltalte sagde, og han husker ikke, om han sagde til Tiltalte, at han skulle med i bilen. Han tror ikke, at Tiltalte sagde noget, da han rev fat i ham. De satte sig i bilen. De kørte derfra sammen i bilen. Han så ikke de andre personer på stedet, da han løb fra haven ved Person 2's hus. Der var ikke andre i sigtedes bil end Tiltalte og ham selv. Sigtede var gået i panik og råbte og skreg. Han kørte ad nogle veje, som han har vist for politiet efterfølgende. Han huskede ikke, hvor længe han kørte med Tiltalte i bilen. Han blev ikke sammen med ham.

Han havde ingen tidsfornemmelse. Sigtede satte ham af bilen, men han husker ikke præcis hvor. Han var tættere på Christiansfeld end Haderslev, hvor han kørte på de små veje, som han ikke kendte. Det var lige efter hændelsen, og det var stadig dag. Han har ikke efterfølgende talt med Tiltalte. Han ønskede ikke at svare på, om han har talt med de 2 andre personer, der også var til stede. Han har talt med sin egen advokat efter episoden. Politiet har fundet en mobiltelefon i sigtedes bil, som han ikke har set før. Han aner ikke, om det er Tiltaltes telefon. Han er overrasket over, at den var i bilen. Han ved ikke, om der er ringet fra denne mobiltelefon om aftenen. Bilen blev stående ved Kirke, hvor han stillede den 10 minutter efter episoden. Han sad på stedet et par minutter, hvorefter han ringede til sin mor, kæreste, ligesom han talte med nogle kammerater. Han var udenfor bilen. Han blev hentet, og han kørte sammen med sin kæreste hjem. Moren og kammeraten kom til stede. Han ved ikke, hvorfor han ikke bare kørte hjem i bilen. Han var nok i panik.

Han har ikke set nogen kniv på noget tidspunkt. Han vidste ikke, at Tiltalte havde den med. Den kan stadig ligge på stedet, eller Tiltalte kan have taget den med sig efter episoden. Han har talt med sin advokat, efter han blev samlet op af sin kæreste. Han kan ikke præcist huske hvornår. Han meldte sig selv til politiet om aftenen efter aftale med sin advokat. Politiet vidste godt, at han har været på gerningsstedet. Da han kom til stedet, var han maskeret. Han ved ikke, hvorfor han var maskeret. Det var nok for at intimidere Forurettede 1. Det var ikke, fordi han regnede med, at

der skulle ske noget. Han har ikke noget imod Forurettede 1. Maskeringen var en hætte fra TEMU, og på et tidspunkt var hans ansigt fremme, og på et andet tidspunkt var ansigtet dækket til af hættens, så man kun kunne se hans øjne. Han ved ikke, om de andre var maskeret. Han var mere fokuseret på, om Forurettede 1 var hjemme. Inden de kom til stedet, havde de ikke talt om maskering. Tiltalte var ikke maskeret.

Han vidste ikke, at politiet havde ledt efter ham. Det vidste han først, da han havde talt med sin forsvarer anden gang. Sigtede låste bilen af, da han stillede den ved Kirke. Han tog bilnøglerne med, og der er ikke andre, der har bilnøgler til bilen.

Tiltalte blev sat af på en af vejene. Han bad ham om at stige ud af bilen. Han har ikke set Tiltalte efterfølgende, og han har ikke været i kontakt med ham.

Da sigtede kom til Kolding Sygehus for at besøge Person 2, var Person 2's kæreste og en anden Person 3 og dennes kæreste til stede. Det blev ikke drøftet, om andre skulle tage med ud til bopælen. Han husker ikke, hvem der kom på idéen om at tage hen for at få Forurettede 1 til at forlade bopælen. Det blev drøftet, men han husker ikke, hvem der sagde hvad. De sagde alle sammen til sigtede, at han ikke skulle tage derud. De var bange for, at Forurettede 1 kunne finde på at gøre noget ved sigtede. Sigtede huskede ikke, om han havde nogen våben med. Han havde ikke kniv, bat eller koben med. Han har ikke set de to andre eller Tiltalte have våben med. Han vidste ikke, at Tiltalte havde våben med. Han har sagt til de andre, at hvis Forurettede 1 ikke ville gå, måtte de bare smutte fra stedet.
...”

Vidnet har hertil forklaret, at det er Forurettede 1, der tager kokain og er helt væk. Han har ikke nævnt, at tiltalte skulle tage stoffer.

Forurettede 2 har som vidne om forhold 2 forklaret, at han har været ansat i 10 år som social- og sundhedsassistent på Institution. Han er tilknyttet Afdeling 1, som er en afdeling på lige fod med de øvrige afdelinger. Tiltalte ankom til Institution den 14. april 2024. Vidnet havde arbejdet på Afdeling 1 i 6 måneder på daværende tidspunkt.

Den 15. april 2024 mødte vidnet på arbejde og gik ind på kontoret til en kollega, hvor tiltalte også var. Vidnet sagde til tiltalte, at han ikke måtte være på kontoret. Det gælder alle beboere, da der kan være personfølsomme oplysninger på kontoret. Tiltalte reagerede meget eksplosivt, både i kropssprog og verbalt, og gik helt op i hovedet på vidnet, så deres næsetip rørte hinanden. Han var uden for pædagogisk rækkevidde i løbet af få sekunder. Tiltalte sag-

de, at det ikke var vidnet, der bestemte, og at han var en hund. Det skete in-den for 1 ½ sekund, selvom vidnet havde henvendt sig høfligt til tiltalte. Han følte sig i allerhøjeste grad truet af tiltaltes kropssprog. Der var 3-4 kolleger til stede. Hvis de ikke havde været der, ville tiltalte have angrebet ham fysisk. Der er regler, som de er nødt til at håndhæve, og det måtte tiltalte vide. Han følte sig truet af tiltaltes kropssprog og de ting, tiltalte sagde. Den første epi-sode skete omkring kl. 15.

Tiltalte kom tilbage flere gange og optrådte truende. Tiltalte sagde, at han ville kneppe og smadre ham, og at han ikke kom til at bestemme der. Vidnets kolleger fik tiltalte ned på værelset, men kort efter kom han tilbage og sagde, at han nok skulle få pillet vidnet af vagten. Han råbte mange gange, at han nok skulle få fat i vidnet. Første gang tiltalte kom tilbage, var der nok gået 10 minutter.

Sent om aftenen efter kl. 22 ville tiltalte gerne ud at ryge. Vidnets kollega sagde, at det kunne han desværre ikke efter kl. 22. Tiltalte troede, at det var vidnet, der havde opstillet den regel. Tiltalte havde det svært med autoriteter, regler og rammer. Det var derfor, han sagde, at han ville kneppe dem alle sammen. Han eksploderede i kropssprog og sprog, spændte op i musklerne og hævede stemmen. Han sagde flere gange, at det gjorde ham liderlig, når de trykkede på alarmen. Vidnet opfattede det som om, at han var en rød klud for tiltalte. Den aften fokuserede tiltalte sin vrede på vidnet.

Næste morgen gik han til sin chef og sagde, at tiltalte var et specielt tilfælde, og at det var for farligt for vidnet at være der. Ledelsen valgte at flytte vidnet til en anden afdeling. Vidnet har én gang tidligere mødt en beboer, som var på samme måde, og der gik det galt, så personen blev flyttet til et fængsel. Det virkede som om, at det eneste, der kunne udligne, at tiltalte havde tabt ansigt, var, at han skulle ordne vidnet. Han vurderede, at tiltalte ikke havde intentioner om at indordne sig, som de fleste andre ville gøre. Den dag, tiltalte flyttede, kom vidnet tilbage på Afdeling 1.

Der blev sat to personaler på tiltalte af hensyn til sikkerheden. Om natten måtte de sætte 8 medarbejdere på afdelingen for at holde tiltalte i skak. Den sædvanlige normering var 3 personaler til 4 beboere på Afdeling 1. De opnormerede med én ekstra på hver vagt, mens tiltalte var der. De andre beboere trak sig til deres værelse, og tiltalte styrede stemningen. Til sidst var tiltalte så voldsom om natten, at nattevagterne måtte samle sig på én afdeling for at beskytte sig selv. Vidnet sørgede for ikke at vise sig for tiltalte på udearealerne, da han ikke skulle have mulighed for at angribe vidnet.

Det var kontoret, der anmeldte forholdet i oktober 2024. Han ved ikke, hvorfor der gik så lang tid. Han indberettede episoden til kontoret og forventede, at de ville tage sig af det. Det var deres faste procedure. Han ved ikke, hvem der anmeldte sagen til politiet. Person 5 er hans daglige leder.

På et tidspunkt hørte han, at tiltalte var på vej tilbage til Institution. Han ved ikke, om anmeldelsen har sammenhæng med dette. Hvis tiltalte kom tilbage til Institution, tænker han, at det vil starte forfra. Tiltalte er for voldsom til at være der. Alle, der sætter regler og rammer, er i risiko.

Adspurgt af forsvareren har han forklaret, at beboerne på Institution er domsanbragte, type 1 og 2, og personer, der er varetægtsfængslet i surrogat. Hændelsen på kontoret var den første kontakt, han havde med tiltalte. Kollegaen på kontoret, Person 6, burde have påtalt det, men han var ikke fast medarbejder på afdelingen. Det er nemmere at sige det med det samme, end at skulle rulle noget tilbage. Det var tænkt som en information til tiltalte. Tiltalte kan have oplevet det som konfronterende. Det sker jævnligt med gamle beboere og altid med nye beboere, at de reagerer på at få forklaret regelsættet. Personalet forsøger at forklare reglerne jævnt over det første stykke tid. Alle beboere er udviklingshæmmede, og man kan ikke bare give dem et stykke papir i hånden.

Når der er voldsomme eller intimiderende hændelser, skriver de en Soas-r, som er en forkortelse for Staff Observation Aggression Scale – Revised. Kontoret tager derefter stilling til, om hændelsen skal politianmeldes. En Soas-r bliver registreret i et separat system, og derudover har hver beboer sin egen journal. Han hørte første gang om anmeldelsen af episoden, da han fik indkaldelsen til retsmødet. Han er nok blevet afhørt af politiet, som ofte ringer til ham. Det kan godt passe, at han talte med politiet den 30. oktober 2025. Han har sikkert givet udtryk for, at det var lang tid siden og bedt om at få læst sin Soas-r op. Da han fik den oplæst, sagde han, at det lød rigtigt. Soas-r-notatet blev skrevet den 15. april 2025. De skriver dem samme dag, når der er tid til det. Han vil tro, at han har skrevet det med det samme, fordi det var så voldsomt. Han skriver altid selv sine Soas-r-notater. Hvis episoden overværes af en kollega, skriver kollegaen også en.

Han ville også skrive et dagbogsnotat, hvis der var en voldsom hændelse. Det er der, de dagligt dokumenterer, hvad der er sket på vagten

Adspurgt af anklageren har han forklaret, at han ikke husker, om tiltalte sagde noget om våben.

Foreholdt dagbogsnotater i perioden 14.-29.april 2025, side 43, notat oprettet den 15. april 2025, kl. 22.44, hvorefter fremgår:

”...

Observationer

i løbet af vagten fortæller Tiltalte glædeligt om kriminalitet han har lavet han er meget stolt af de ting han har lavet. og angre det ikke. fortæller om at vi er dumme vi har givet ham ting tilbage han kan lave våben af alt fortæller han stolt, toiletbørster, tandbørster osv.

så han kan uden problemer stikke os ned hvis han ønsker.
 ...”

har han forklaret, at han skrev notatet sidst på vagten for at beskrive tiltaltes tanker. Den var atypisk, når det var første dag, tiltalte var der. Det var væsentlig viden for hans kolleger, at tiltalte havde den tankegang.

Han vil tro, at det er ham selv, der har skrevet en Soas-r om det samme dag.

Foreholdt Soas-r notat nr. 25299 den 15. april 2025, fil 1, side 481, hvoraf fremgår:

”...
 Tiltalte går helt op i hovedet på Forurettede 2 så næsetip rører næsetip, hvor Tiltalte siger, hvad vil du din hund du kan bare komme jeg knepper jer alle sammen i ved ikke hvem i har med at gøre. Tiltalte løfter fingeren med pegefingern strittende og råber. Tiltalte ender med at gå for sig selv men kommer op efter lidt tid, hvor Tiltalte er råbende. Tiltalte har opfattelsen af, at det er en magtkamp mod Forurettede 2.
 ...”

har han forklaret, at han genkender indholdet af notatet.

Forurettede 3 har som vidne om forhold 3 forklaret, at han er fast nattevagt ved Institution på Afdeling 1. Han er ufaglært. I april 2025 havde han været ansat i omkring 3 år. De er to på nattevagt ad gangen, og der er 4 beboere på Afdeling 1. Han var på arbejde natten mellem den 16. og 17. april 2025.

Tiltalte stod på beboergangen, men vidnet troede, at han var gået ned til sig selv. Der var en vikar, der havde serveret mad til tiltalte på et sent tidspunkt. Vikaren arbejdede ikke normalt som nattevagt, og han vidste ikke, at de ikke serverede mad så sent. Vidnet tog en samtale med vikaren om det i stuen, og den samtale hørte tiltalte. Tiltalte kom ind i stuen og spurgte, om han havde et problem. Vidnet prøvede efter bedste evne at tale ham ned, men tiltalte kom helt op til ham, så han næsten stod på tærne af vidnet. Tiltalte skubbe-de ham derefter tre gange. De første to gange var i brystet, og den sidste gang tog han fat om vidnets underkæbe og skubbede, så vidnet trådte 2 ½ skridt tilbage. Ved skubbene i brystet trådte han ét skridt tilbage. Grebet i kæben gjorde ikke ondt, men tiltalte fik så godt fat, at han kunne skubbe ham. Det hele skete inden for et minut. Han var alene, så der var ikke meget, han kunne gøre. Han var overbevist om, at han ville få sit livs røvfuld. Tiltalte sagde under episoden, at han ville ”smaske ham en”. Vidnet trykkede på alarmen, og derefter stoppede tiltalte og spurgte, hvor mange af vidnets kolleger, der kom. Han sagde desuden, at han nok skulle klare dem alle sammen. Der kom bl.a. to eksterne vikarer, som tiltalte begyndte at tale med. De fik ham overtalt til at gå med ned på beboergangen.

Det var første gang, han mødte tiltalte. Han havde inden episoden haft få samtaler med tiltalte for at finde ud af, hvem han var som ny beboer. Vidnet blev på afdelingen derefter, men var sygemeldt i 14 dage efter episoden. Samme dag, som vidnet kom tilbage efter sygemeldingen, var tiltalte blevet flyttet væk fra afdelingen.

Det var hans arbejdsplads, der anmeldte episoden. Medarbejderne kan også selv indgive politianmeldelse, men så bliver deres navn offentliggjort, og det er man ikke interesseret i. Han har ikke selv anmeldt andre episoder. Han ved ikke, hvorfor det først blev anmeldt i oktober 2025. Han blev først bekendt med det, da han fik indkaldelsen til retten.

Han blev sygemeldt, fordi det var en voldsom oplevelse. Det var første gang, han stod mere eller mindre alene i en sådan situation. De to vikarer frøs i situationen, så det var først, da han trykkede alarm, at der kom hjælp. Det kunne være endt rigtigt galt. Tiltalte var meget aggressiv og hidsig.

Adspurgte af forsvareren har han forklaret, at de nok kunne have været mere klare overfor tiltalte omkring reglerne. Hvis de havde holdt sig 100 procent til reglerne, ville situationen måske ikke være opstået. Situationen blev ikke fremprovokeret på nogen måde.

Foreholdt dagbogsnotater i perioden 14.–29. april 2025, side 38, notat oprettet den 17. april 2025, kl. 03.38, hvoraf fremgår:

”...

UT skubbede nogle af de regler der er fast sat, for at have mulighed for at nå at møde Tiltalte og danne sig et indtryk af hvem han er. Dette var med højsandsynlighed med til at skabe den ovennævnte situation, og dette er UT bevidst om.

...”

har han forklaret, at det er korrekt.

De kan selv skrive i Soas-r-notatet, at der skal ske politianmeldelse. Han anmeldte ikke selv episoden, fordi han ikke ønskede at få sit navn til at stå som anmelder.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 29. oktober 2025, fil 1, side 508, hvoraf fremgår:

”...

Afhørte oplyst endvidere, at han og en anden ved navn Forurettede 5, der var forurettet i et andet forhold, havde besluttet, at de ikke ville anmelde det. Afhørte forklarede, at grunden til, at Institution alligevel havde anmeldt forholdet var formentlig, at man ikke ville have sigtede tilbage

på afdelingen.

...”

har han forklaret, at han ikke husker at have talt med politiet eller Forurettede 5. Han hørte om anmeldelsen første gang, da han fik en indkaldelse til retten. Han er sikker på, at han ikke har talt med politiet.

Om forhold 4 har han forklaret, at han ikke har noteret noget om en episode med en anden kollega samme dag.

Forurettede 4 har som vidne om forhold 4 forklaret, at han har været ansat på Institution i 12 år, først som omsorgsassistent og de seneste 3 år som pædagogisk assistent. Han er fast tilknyttet Afdeling 1. Soas-r er et registreringssystem, som benyttes til registrering af voldsomme episoder. Han husker ikke, om han registrerede en episode den 17. april 2025.

Han blev kaldt ud fra kontoret og gik hen til kogeøen. Tiltalte truede ham med knytnæve og sagde, at han ville slå vidnet ihjel og kneppe ham. Vidnet trykkede på alarmen, og der kom kolleger til. Han ved ikke, hvorfor tiltalte sagde sådan. Han ved ikke, hvad tiltalte ville ham, og hvorfor han kaldte ham ud fra kontoret. Den eneste grund kan være, at vidnet ikke frygtede tiltalte som den person, tiltalte gerne ville fremstå som, og at vidnet stod fast på, at regler skulle følges. Der havde ikke været konflikter mellem dem. De ser tit, at beboerne har svært ved at forstå reglerne og bliver udadreagerende. Derfor fortæller de beboerne om reglerne lidt ad gangen. Det er meget få af deres beboere, der kan kapere mange informationer på én gang.

Han blev truet med knytnæver af tiltalte, som stod helt oppe i hovedet på vidnet. De stod meget tæt med få centimeter mellem deres ansigter, og vidnet havde ryggen mod kogeøen.

Da vidnet trykkede alarm, kom kollegerne til og skærmede vidnet mod direkte overfald. Der er en fast procedure om, at kollegerne overtager situationen for at undgå, at man fungerer som en rød klud. Han havde intet med tiltalte at gøre derefter. Vidnet blev flyttet til en anden afdeling efter episoden af deres leder. Han havde det fint med at blive flyttet. Der var ingen grund til at sætte liv og lemmer på spil. De kan ikke rumme tiltalte på Institution.

Adspurgt af forsvareren har han forklaret, at han har læst Soas-r-notatet om, hvad der blev sagt. Hvis han ikke havde det, ville han ikke kunne huske det. Det er muligt, at han selv har skrevet Soas-r-notatet. Han husker ikke navnene på de kolleger, der kom og skærmede ham. Han anmeldte ikke selv episoden til politiet. Det er normal procedure, at institutionen gør dette. Han fik først besked om anmeldelsen, da han blev kontaktet af politiet.

Han fører dagbogsnotater hver dag og ville tilføre dagbogen et notat om en

sådan episode.

Foreholdt, at der i dagbogsnotaterne side 36-38 ikke fremgår notater om episoden, har han forklaret, at han ikke kom ind og skrev noget om det, fordi han blev fjernet fra afdelingen. Han ved ikke, om der er andre, der har skrevet noget om det.

Hvis der står "UT" i notatet, er det højst sandsynligt ham, der har skrevet det.

Han husker ikke længere, hvad der foregik den dag. Efter at have læst notatet, husker han stadig ikke noget om det.

Forurettede 5 har som vidne om forhold 5 forklaret, at han har været ansat som nattevagt på Institution i omkring 17 år. Han er ufaglært omsorgsmedhjælper og er fast tilknyttet Afdeling 1.

Den 23. april 2025 mødte de ind om aftenen, som de plejede. Tiltalte kom og spurgte, om han kunne få noget mad. De vejledte ham om, at der var et husreglementet, som sagde, at køkkenet lukkede kl. 22. Det fik tiltalte op i det røde felt, og han satte af i tre hurtige skridt og sparkede døren til depotet op. Den var aflåst. Karmen gik i stykker. Derefter trykkede vidnet alarm. De var tre mand til stede, da tiltalte sparkede døren op. Derefter kom alt disponibelt mandskab løbende. Den ene person var der primært på grund af tiltalte som en tillægsydelse, som de sætter på, når beboerne kan være udadreagerende på fællesarealerne. Tiltalte spurgte, om de var kommet for at slås, og sagde, at de bare kunne komme allesammen. Det var trusler. Tiltalte var ildrød i hovedet og stod med næverne oppe i kampklar position, mens han sagde det. Han fremsatte udtalelserne til vidnet og alle de omkringstående. Tiltalte opfattede alarmtrykket som om, at alle var kommet for at slås. Dagen efter gik det ud over en kollega, Forurettede 6, og vidnet.

Om forhold 6 har han forklaret, at han og en kollega, Person 7, lige var kommet ind ad døren, hvorefter tiltalte spurgte, om de var kommet for at trykke alarm, og om de var kommet for at slås. Derefter kom Forurettede 6, som arbejdede på en anden afdeling. Tiltalte spurgte, om Forurettede 6 var kommet for at slås og begyndte at sparke og slå denne. Der var mere end et slag og et spark. Det var kontinuerligt. Forurettede 6 blev ramt på benet og med et knytnæveslag i ansigtet. Vidnet stod 2 ½ - 3 meter væk og havde frit udsyn. Tiltalte trådte et par skridt tilbage og fik fat i en 15 kg tung sikkerhedsstol, som han kastede gennem lokalet og over mod kontoret. Den ramte et skrivebord, som gik i stykker. Stolen ville have ramt vidnet, hvis Forurettede 6 ikke havde trukket ham væk. Der blev trykket alarm, og alt disponibelt personale kom. Tiltalte prøvede at få fat i endnu en stol, men Forurettede 6 holdt ham tilbage. Der blev lavet en magtanvendelse. Tiltalte var meget aggressiv og fremstod med den højeste grad af voldsparathed, som vidnet har oplevet.

På grund af tiltalte blev de opnormeret med en nattevagt. De andre afdelinger var klar, hvis alarmer lød på grund af tiltalte. Det var i den periode, tiltalte var der, kun tiltalte, der fik alarmer udløst.

Adspurgt af forsvareren har han forklaret, at han ikke anmeldte episoden, idet han aldrig anmelder noget selv. Det lader han Institution om. Han hørte om anmeldelsen, da politiet ringede til ham. Han anmeldte det ikke, fordi han ikke ønskede at lægge navn til en sag. De har navne-og adressebeskyttelse.

Tiltalte spurgte, om de var kommet for at slå. Han har lavet Soas-r- notater og Sensus-notater, som han kalder dagbogsnotaterne.

Foreholdt dagbogsnotater i perioden 14.–29. april 2025, side 21, notat oprettet den 23. april 2025, kl. 23.59, hvoraf fremgår:

” ...
Tiltalte blev guidet ud af depotet. Tiltalte kørte yderligere op da han så nattevagter komme ind af døren og begyndte at true alt og alle.
...”

har han forklaret, at tiltalte spurgte, om de var kommet for at slå.

Foreholdt samme notat, hvoraf fremgår:

” ...
Tiltalte valgte at fortrække sig til værelset.
Tillægsydelse prøvede at snakke med Tiltalte, hvor Tiltalte beklager sin opførsel, men hans blodsukker drillede.
...”

har han forklaret, at tiltalte kan have sagt noget om blodsukker, men det var ikke til vidnet.

De registrerer alle magtanvendelser i et skema.

Foreholdt dagbogsnotater i perioden 14.–29. april 2025, side 9, notat oprettet den 27. april 2025 kl. 04.24, hvoraf fremgår:

” ...
Tiltalte er så opsat på at tage livet af en nattevagt efter anden nats hændelse, så det er uvist om det er lykkedes ham at smede et våben allerede.
...”

har han forklaret, at han ikke ved, om det var vidnet eller Forurettede 6. Tiltalte havde

set sig sur på dem begge.

Forurettede 6 har som vidne om forhold 6 forklaret, at han har været ansat på Institution siden 2014. Han er omsorgsmedhjælper og fast nat-tevagt på Afdeling 2, som ligger tæt på Afdeling 1.

Den 24. april 2025 mødte han på vagt og gik stille og roligt ind og sagde pænt goddag til dem, der var i stuen på Afdeling 1. Da han kom omkring et hjørne, kom tiltalte farende inde fra stuen direkte mod ham og spurgte, om han ville slås. Forurettede 5 var på kontoret, og Person 7 stod ved kogeøen. Han og tiltalte havde haft det fint dagen før, fortalt røverhistorier og sagt godnat. Vidnet fik tre spark på lår, hofter og knæ. Derefter slog tiltalte ham tre gange i hovedet, hvoraf det ene slag ramte på kæben. Det var en kombination skif-tevis af slag og spark. Det gik vanvittig hurtigt, og der gik kun sekunder fra, vidnet kom ind på stuen, til tiltalte gik løs på ham. Han nåede at trække sig over i et hjørne, hvor han stod bag et spisebord og fik slag. Efter det tredje slag trådte vidnet et skridt frem, og tiltalte trådte et skridt tilbage, hvorefter tiltalte tog en tung stol op, som han kastede gennem kontoret. Tiltalte ville tage endnu en stol, men vidnet fik fat i tiltalte og holdt ham op mod væggen i et hjørne. Han holdt tiltaltes arme, så han ikke kunne komme til at slå. Der kom yderligere personale til, som hjalp med at lægge tiltalte ned.

Slagene og sparkene kom med fuld kraft. Alle tre spark ramte ham på benet. Han var på Nykøbing Falster Sygehus efter episoden, hvor der blev konstateret blå mærker og skrammer efter sparkene. Skaderne blev dokumenteret af en læge på sygehuset. Det ene slag gled af på kæben, men ramte ham. Han kunne mærke det i tænderne i nogle dage efter. Der var tre slag i alt, og de to andre slag ramte ikke, fordi han trak overkroppen tilbage. Slagene var rettet mod hovedet. Han mener, at det var det andet slag, der ramte på kæben.

Efter episoden holdt han sig i baggrunden på kontoret som backup. Bemandingen blev opnormeret efter episoden til 8-9 personer i stedet for 2-3 om natten. Han er ikke bekendt med normeringen om dagen.

Adspurgt af forsvareren har han forklaret, at han undveg det første og det sidste slag. Der blev slået og sparket ind imellem hinanden. Han trak sig tilbage og blev trængt op i en krog. Han tog ikke fat ved tiltaltes hals. Stolen blev kastet mod en kollega gennem kontoret, ramte et bord og ødelagde en computer.

Forurettede 7 har om forhold 7 forklaret, at hun er ansat på Institution som koordinator for bl.a. Afdeling 1. Hun har med alt det administrative at gøre og har sin daglige gang på afdelingerne, hvor hun har samtaler med beboerne. Hun har været ansat på Institution siden januar 2023.

Den 25. april 2025 skulle tiltalte i kiosken, og der havde været problemer

med at få penge ind på hans beboerkort. Hun blev ringet op af personalet og fik at vide, at tiltalte var tydeligt frustreret over, at de ikke havde styr på en skid. Hun gik dem i møde for at fortælle tiltalte, at der nu var penge på kortet, så han kunne gå tilbage og handle, hvis han havde lyst. Tiltalte var meget frustreret og fortsatte med at gå hen mod bygningen. Da han kom hen til trappen, begyndte han at køre op. Han sagde, at de var elendige og ikke havde styr på en skid, om de ikke vidste, hvad han var gjort af, at de skulle vente og se, og at han skulle vise dem, at han var en enmandshær. Han gik frem og tilbage og gik tæt op i ansigtet på hende, mens han fægtede med armene. Tiltalte virkede meget truende i sit kropssprog. Han sagde, at de ikke forstod noget, og at de bare skulle vente. Han tog sig i skridtet og sagde, at han bare blev liderlig af, at der blev trykket alarm. Det var henvendt til personalet på afdelingen, idet det skete efter, han havde truet nogle nattevagter.

Foreholdt dagbogsnotater i perioden 14.04.25 – 29.04.25, side 15, notat oprettet 25. april 2025, kl. 10.14, hvoraf fremgår:

”...

Tiltalte fortæller yderligere at "de små svanser og kællinger bare kan kommer og jeg er klar". Tiltalte siger at vi (Institution) selv er udenom det når vi (Institution) bliver ved at sætte folk på afdelingen han ikke kan med, så må han selv (Tiltalte) klarer det.

...”

har hun forklaret, at det er sådan, hun husker det. Hun skrev notatet omkring tre kvarter efter episoden, da hun kom tilbage på kontoret.

Foreholdt samme notat, hvoraf fremgår:

”...

Tiltalte gentager et utal af gange, at han ikke har brug for hjælp, at han er en enmandshær, at det eneste han fortryder er, at han ikke har markeret sig fra start overfor personalet. Tiltalte påtaler ligeledes at det er helt til grin med dem der kommer, fordi de bare tuder over ingenting, og at det ikke hjælper en skid at der kommer flere, og at det havde han opdaget, at der kom flere og flere personer på afdelingen og at de bare kunne komme - hvortil Tiltalte griber sig i skridtet og siger at det kun gør ham liderlig at smadre de magtliderlige svanser.

...”

har hun forklaret, at det var de ord, tiltalte sagde.

Adspurgt af forsvareren har hun forklaret, at det ikke var hende, der besluttede, at der skulle ske politianmeldelse. Hun ved ikke, hvorfor det først blev anmeldt i oktober 2025.

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for sagen, herunder ved:

- dom af 10. maj 2010 med dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, med en længstetid på 5 år, jf. straffelovens § 16, stk. 2, 1. pkt., jf. § 68, 2. pkt., og § 68 a, stk. 1, for straffelovens § 119, stk. 3, § 121, § 244, § 245, stk. 1, § 276, jf. til dels § 21 og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21 mv.
- dom af 24. august 2022 med dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, med en længstetid på 5 år, jf. straffelovens § 16, stk. 2, 1. pkt., jf. § 68, 2. pkt., og § 68 a, stk. 1, for straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer m.v. samt straffelovens § 119, stk. 1, § 124, stk. 1, jf. stk. 6, nr. 2, og § 244, stk. 1, samt retsplejelovens § 750, 2. pkt.
- dom af 22. november 2024 med dom til anbringelse på institution for personer med vidtgående psykiske handicap således, at han efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling, uden fastsættelse af en længstetid, jf. straffelovens § 16, stk. 2, 1. pkt., jf. § 68, 2. pkt., og § for overtærdelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, og § 291, stk. 1, samt bl.a. knivloven.
- tiltalefrafald af 30. december 2024 for straffelovens § 119, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, jf. bekendtgørelse nr. 792 af 18. juni 2018 § 2, nr. 3.

Haderslev Kommune, Socialpsykiatri og Myndighed har ved brev af 1. august 2024 til Vestegnens Politi skrevet bl.a.:

”...

Haderslev Kommune har siden Tiltalte fik sin dom til anbringelsen den 24.8.2022 afprøvet og forsøgt alle muligheder, der er for anbringelse af Tiltalte i åbent regi i henhold til hans dom.

Haderslev Kommune kan konkludere at Tiltaltes truende og voldelige adfærd er eskaleret, og at Tiltalte nu vurderes at være for farlig for personalet og for det omkringliggende samfund, og at Tiltaltes tiltagende udadreagerende, truende og voldelige adfærd ikke er forenelig med ophold i et åbent tilbud.

Haderslev Kommune har udtømt alle de muligheder vi har i forhold til at have Tiltalte i et åbent tilbud, og derfor er den sidste mulighed at Tiltalte varetægtsfængsles eventuelt i surrogat på den særlige sikrede Institution. Haderslev Kommune vil gerne anmode Vestegnens politi samt anklageren om, at vurderer om Tiltalte på grund af hans farlighedskriterie samt gentagende voldsomme og umotiverede overfald på personalet, kan blive varetægtsfængslet eventuelt i surrogat på Institution.

...”

Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere, Region Syddanmark har den

22. januar 2025 udtalt blandt andet:

"...

Vedr. Tiltalte, cpr.nr.

...

Samrådet vurderer på det foreliggende grundlag, at Tiltalte er mentalt retarderet i lettere grad og omfattet af straffelovens § 16, stk. 2.

...

Samrådet finder det på baggrund af beskrivelsen nødvendigt med henblik på at imødegå en meget nærliggende risiko for recidiv, at pågældende har ophold i de meget faste rammer, der er på sikret afdeling. Samrådet anbefaler følgelig, såfremt pågældende kendes skyldig, dom til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap.

..."

Psykolog Person 8, Region Sjælland, Institution i har en Risikovurdering af 27. april 2025 anført blandt andet:

"...

Introduktion

Baggrunden for udarbejdelse af aktuel risikovurdering af Tiltalte (herefter Tiltalte) er voldsom, udadreagerende adfærd, gentagne trusler om vold samt flere tilfælde af vold mod personale. Det skal her noteres, at Tiltalte kun har været anbragt elleve dage på Institution ved udarbejdelsen af nærværende risikovurdering, hvorfor omfanget af samme adskiller sig fra en risikovurdering udarbejdet under normale omstændigheder. Grundet den ekstreme alvorlighedsgrad i Tiltaltes adfærd, vurderes det aktuelle informationsmateriale dog som værende adækvat for en underbygget risikovurdering.

Formålet med risikovurderingen

Formålet med denne risikovurdering er vurdering af aktuel og fremtidig risiko for aggression og voldelig adfærd. Dette inkluderer beskrivelse af risikofaktorer og risiko scenarier, samt nødvendige strategier for håndtering af eventuel voldsrisiko.

...

Klinisk indtryk

Der er ikke foretaget samtale med Tiltalte grundet omstændighederne for udarbejdelse af nærværende risikovurdering.

...

Aktuel og tidligere voldsadfærd og voldsforestillinger

...

På Institution er det, grundet Serviceloven ikke muligt at aflåse Tiltaltes værelse, anvende fiksering eller anden form for længerevarende pacificering. Hans fysiske styrke og størrelse gør det vanskeligt for personalet at benytte almindelig tilbagetrækning til personalekontor, hvilket bl.a. illustreres ved episoder, hvor Tiltalte har sparket en dør ind og kastet en tung stol af mærket Arkitema med en estimeret vægt på 15–20 kg gennem døren til afdelingens personalerum. I akutte situationer begrænses personalets handlemuligheder til fysisk magtanvendelse (fastholdelse), hvilket kræver en indsats fra 6–8 fysisk stærke medarbejdere, eller fuld tilbagetrækning fra afdelingen, hvilket efterlader Tiltaltes tre medbeboere alene med ham. Tiltalte har ikke udvist udadreagerende adfærd mod disse tre medbeboere under hans korte tid på Institution, men Tiltalte har tidligere overfaldet en medindsat under varetægtsfængslingen i Fængsel. Dette overfald samt de andre nævnte udfordringer for Tiltalte må nødvendigvis betyde, at Tiltaltes tre medbeboere ligeledes befinder sig i forhøjet risiko for at blive genstand for Tiltaltes aggressioner. Sammenfattende vurderes det, at Institution aktuelt ikke har mulighed for at varetage sikkerheden for hverken personalet eller de øvrige beboere omkring Tiltalte.

...

Vold

Der vurderes at være en høj risiko for voldelig adfærd fra Tiltalte, særligt i situationer hvor han oplever krav, strukturændringer, følelsen af at blive afvist eller misforstået, eller hvor hans behov ikke imødekommes øjeblikkeligt. Tiltaltes vold har tidligere været både affektpræget og målrettet, og han har anvendt genstande som våben, eksempelvis knøjern og kniv. Både verbale trusler og fysisk vold er dokumenteret, herunder mod personale og medindsatte, og nogle hændelser har haft karakter af grov, livstruende vold. Volden vurderes at kunne opstå impulsivt, men i visse tilfælde også være præget af forudgående opbygning, forberedelse og eskalation.

...

Risikohåndtering

Risikohåndteringen af Tiltalte er særligt kompleks grundet hans kognitive funktionsniveau, impulsivitet og gennemgribende

vanskeligheder med affektregulering. Hertil kommer, at den pædagogiske og sikkerhedsmæssige ramme omkring ham er væsentligt begrænset af de lovgivningsmæssige forhold, som gælder for anbringelse på Institution, herunder manglende mulighed for f.eks. aflåsning af værelse, fastholdelse over længere tid eller tilstrækkelig afskærmning af personale.

Tiltaltes aktuelle placering på Institution muliggør visse sikkerhedstiltag, men de fysiske rammer og personalets handlemuligheder vurderes ikke tilstrækkelige til effektivt at forebygge alvorlige hændelser. Der er tale om en borger, hvor hensynet til sikkerhed må afvejes nøje over for både retssikkerhed og omsorgsetik, og hvor Institutions daglige bemanning, den tætte pædagogiske indsats og sikringen af et trygt arbejdsmiljø er massivt udfordret.

...

Konklusion

Tiltalte er en 32-årig mand, anbragt i varetægtssurrogat på Institution d. 14. april 2025.

Tiltalte er kendt med mental retardering af lettere grad samt i medicinsk behandling for ADHD. I seneste retspsykiatriske erklæring er Tiltalte desuden beskrevet som umoden, impulsiv og affektustabil, men også som særdeles personfarlig og med stor risiko for recidiv. Tiltalte er dømt for adskillige tilfælde af vold eller trusler om vold mod nogen i offentlig tjeneste, vold, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter, tyveri og forsøg herpå, forsøg på røveri, fornærmelig tiltale af offentlig myndighed, flugt fra foranstaltning, smugling af narkotika, overtrædelse af færdselsloven, knivloven samt loven om euforiserende stoffer.

Under Tiltaltes relativt korte anbringelse på Institution har han udøvet vold mod personale samt afgivet flere trusler om særdeles grov vold mod samme. Tillige er der observeret kalkulerende adfærd, hvor personalets personlige information, adgangskoder mm. er forsøgt afdækket. Han bliver af personalet beskrevet som utilregnelig og beregnende i sin vold eller trusler om vold.

Grundet de pågældende rammer for en institution som Institution, vurderes det ikke, at Institution har mulighed for at varetage sikkerheden for personalet og beboerne omkring Tiltalte.

*Med afsæt i ovenstående vurderes det, at der under de nuværende rammer er **ekstremt høj risiko** for at recidiv med særligt fokus på vold af særlig grov eller farlig karakter. Det vurderes, at Institution ikke har den nødvendige lovhjemmel til at mindske denne risiko nævneværdigt, hvilket nødvendigvis medfører at personalet omkring Tiltalte er i **ekstremt høj risiko**, hvilket i yderste konsekvens kan blive **fatalt**. Det anbefales på det kraftigste at revurdere om aktuelle foranstaltning er formålstjenesteligt grundet såvel de historiske samt*

de aktuelle omstændigheder vedrørende Tiltaltes adfærd.

Det er vigtigt at understrege, at en risikovurdering er kun så præcis som de data, den er baseret på, og voldsrisikoen skal altid betragtes som dynamisk. I tilfælde af nye oplysninger eller ændringer i Tiltaltes tilstand, situation eller omgivelser, anbefales det at overveje en revurdering af risikoen.

..."

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af Retspsykiatrisk erklæring af 28. juli 2025 udarbejdet af overlæge Person 9, Psykiatrien i Region Syddanmark, Psykiatrisk Afdeling, Middelfart, fremgår bl. a. følgende:

"...

KONKLUSION OG BEGRUNDELSE:

Observanden er født af samlevende forældre, han har en tvillingebror, som bor i Haderslev og har et barn, og en lillebror som også bor i Haderslev, han er pædagog. Han har ikke haft kontakt til sine brødre gennem de sidste par år. Kontakten til forældrene er også sparsomt.

Han har gået i specialklasse, og har ikke eksamen fra 9. klasse. Han har gennemført et STU-forløb, hvor han bl.a. havde dansk og matematik.

Observanden blev i 2008 behandlet i børne-/ungepsykiatrien pga. adfærdsproblemer, og har haft flere indlæggelser fra 2013 på psykiatriske afdelinger pga. sin adfærd. Han har også tidligere haft selvmordstanker, det har han ikke længere.

Observanden har gennem årene været anbragt på forskellige institutioner i Danmark. Dette i forbindelse med domme han tidligere har haft. Haderslev Kommune har haft svært ved at finde anbringelsessteder til observanden, således han også i perioder har været i enmandsprojekter. Dette med baggrund i en truende udadrettet adfærd. Han er flere gange stukket af fra bostederne.

I forbindelse med aktuelle sag har han siddet i fængsel flere steder, da han har haft en udadreagerende adfærd overfor fængselspersonale og medindsatte. Han er blevet flyttet rundt mellem Fængsel, Institution og Storstrømsfængsel på Falster.

Observanden har ikke et misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer, har for år tilbage prøvet bl.a. at ryge hash.

Observanden er mentalundersøgt flere gange, og der er lavet psykologiske undersøgelser i forhold til begavelse. Ved undersøgelse i 2022 findes IQ på 64, i 2023 findes ligeledes IQ på 64. Han er igen ved denne undersøgelse blevet psykologisk testet, og findes igen på IQ på 64. Den viser et jævnt niveau over de kognitive domæner. Han findes

således mentalt retarderet i lettere grad.

Observanden er ikke ved denne undersøgelse fundet sindssyg, og findes ikke omfattet af § 16, stk. 1 i straffeloven. Han findes omfattet af § 16, stk. 2. Såfremt han findes skyldig, anbefales dom til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap.
..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en erklæring af 28. august 2025 har udtalt følgende:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet henvise til tidligere afgivne udtalelser, senest af 22. januar 2024, og nu, på baggrund af fremsendte akter med erklæring af 28. juli 2025 ved overlæge Person 9, Retspsykiatrisk Afdeling, Region Syddanmark, Middelfart, om Tiltalte udtale, at han ikke er sindssyg og ikke kan antages at have været sindssyg på tiden for det påsigtede. Der er ikke oplysninger om rusmiddelpåvirkning på tiden for det påsigtede. Han er lettere mentalt retarderet.

Tiltalte har fra barnealderen været præget af indlæringsvanskeligheder og tilbøjelighed til problemskabende og udadreagerende adfærd. Han har gennemført skolegang i specialklasser og afsluttet denne uden bestået afgangsprøve. Han har ikke gennemført nogen uddannelse og modtager nu førtidspension. Hans livsførelse har været særdeles omskiftelig, præget af et omfattende og blandet misbrug. Han blev første gang dømt til anbringelse i institution som 16-årig. Han har flere gange været indlagt i psykiatriske afdelinger, hvor han er fundet apsykotisk, men præget af nedsat begavelse og svært forstyrret personlighed. Han er diagnosticeret med ADHD og har modtaget medicinsk behandling herimod, dog uden længerevarende stabiliserende effekt. Han har vedholdende foretaget voldelige kriminelle handlinger, og forløbet under de idømte foranstaltninger har ikke modvirket dette.

Ved den aktuelle mentalundersøgelse findes Tiltalte apsykotisk. Ved fornyet intelligenstagning bekræftes diagnosen mental retardering i lettere grad. Han er uændret svært personlighedsforstyrret med en udtalt tilbøjelighed til udadreagerende adfærd. Der vurderes at være en overhængende risiko for ny kriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at Tiltalte er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede anbefales, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., dom til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap, som mest

formålstjenlig foranstaltning til imødegåelse af en nærliggende risiko for ny kriminalitet.

..."

Af Supplerende udtalelse af 23. december 2025 til Retspsykiatrisk erklæring den 28. juli 2025 udarbejdet af overlæge Person 9, Psykiatrien i Regi-on Syddanmark, Psykiatrisk Afdeling, Middelbart, fremgår blandt andet følgende:

"...

Som fremgår indledningsvis er der fremsendt mail fra Fængsel den 27. august 2025:

"Observationer vedrørende Tiltalte, § 777-anbragt på Afdeling 3. Undertegnede har talt med personalet på Afdeling 3 med henblik på at afdække deres observationer i relation til den indsatte Tiltalte, der aktuelt er anbragt på afdelingen efter § 777.

Generelle observationer

Den indsatte fremstår gennemgående høflig og imødekommende i kontakten med personalet. Han efterkommer som hovedregel personalets anvisninger uden vanskeligheder, og hans ophold indenfor de nuværende rammer har ikke givet anledning til væsentlige udfordringer. Tiltalte er aktuelt placeret i et afsnit med begrænset fællesskab samt reduceret udetid. Han deler fællesskab med én medindsat, hvilket forløber uden bemærkninger. Personalet beskriver ham generelt som positivt stemt i hverdagen.

Bekymringspunkter

På trods af den problemfrie tilstedeværelse under de nuværende rammer, har personalet en klar bekymring i forhold til en evt. visitering til et brede fællesskab. Denne bekymring knytter sig primært til indsattes kognitive og sociale fremtoning.

Flere medarbejdere har bemærket, at indsatte fremstår med et begrænset ordforråd og med en adfærd, der i visse sammenhænge kan virke atypisk eller afvigende. Hans kommunikative og sociale kompetencer vurderes at være på et niveau, som indikerer en betydelig sårbarhed i mødet med andre indsatte. Dette giver anledning til en formodning om, at han reelt kan have en mental retardering eller i det mindste markante kognitive vanskeligheder.

Derudover peger personalet på, at indsatte har vanskeligheder med ADL-funktioner (almindelige dagligdags livsfunktioner). Han kan have svært ved at strukturere og udføres simple hverdagsopgaver selvstændigt, og han fremstår til tider afhængig af personalets guidning for at gennemføre basale rutiner. Dette forstærker billedet af en indsatsmæssig sårbarhed og et behov for en særlig beskyttende ramme.

På baggrund af personalets erklæring vurderes det, at Tiltalte hurtigt vil kunne blive udnyttet af stærkere indsatte til at udføre uønskede eller kriminelle handlinger, såfremt han placeres i et fællesskabsafsnit.

Ligeledes vurderes det sandsynligt, at han indenfor kort tid enten selv vil vælge at gå i en frivillig isolation, eller at han vil blive involveret i disciplinærsager.

Afslutning

Indtil videre foreligger der alene rapporter af mindre karakter, og indsattes adfærd indenfor den nuværende rammesætning giver ikke anledning til operative udfordringer. Personalet understreger dog, at hans fremtidige placering bør overvejes nøje under hensyn til de nævnte kognitive og sociale begrænsninger samt hans vanskeligheder i forhold til ADL. Disse forhold vurderes samlet set at kunne kompromittere hans trivsel og sikkerhed i et mere åbent fællesskab."

Det fremgår af udtalelse fra enhedschef Person 10, Fængsel følgende:

"Vi (EL Person 11 og EC Person 12) har tidligere været i dialog med jer vedr. Tiltalte —

CPR.: ..., som vi pt. har §777 anbragt her i Fængsel, ang. dennes placering.

Efter udskrivning fra vores FOKUS-afdeling afsoner Tiltalte nu på en almindelig kategori 3 fællesskabsafdeling her på Afdeling 3. Dette er reelt en nødløsning, henset til det ikke har været muligt at få pågældende placeret i andre fængsler i en form for beskyttet fællesskab eller lignende — eksempelvis har Nr. Snede Fængsel senest ajvist anmodning om overførsel med henvisning til at indsatte vurderes at være for farlig (her har man også været opmærksom på arrestanten under ophold på Institution i gentagelsestilfælde ses at have overfaldet personalet). Og umiddelbart er det ej heller lykkedes at få Storstrøm Fængsel til at modtage pågældende.

...

Vi skal således anmode om præmissen for §777 anbringelse genovervejes af kredskontoret, idet denne afgørelse reelt vanskeliggør en mere hensigtsmæssig placering af indsatte. Vi finder at Tiltalte i langt højere grad har behov for en anbringelse hvor der aktivt kan arbejdes med arrestantens kognitive færdigheder og ADL-træning; herunder forebygge yderligere voldelige konflikter med Tiltalte. For afslutningsvis må vi konstatere at vi ikke formår at overtale andre fængsler til at modtage pågældende arrestant ad frivillighedens vej, hvorfor vi håber at I kan yde den fornødne hjælp." Det fremgår af mail den 03.12.25 fra enhedsleder Person 11, Fængsel til Leoni Advokater:

"Først vil jeg gerne gøre opmærksom på, Tiltalte har ikke deltaget i anger management. Anger tilbydes ikke på fokus, hvor Tiltalte tidligere har siddet.

Tiltalte har derimod deltaget i motiverende indsats i kommunikation og adfærd. Tilbage meldingen på dette forløb er: Tiltalte er i gang med et forløb Motiverende indsats i kommunikation og adfærd han mangler en lektion.

Under forløbet opleves Tiltalte refleksiv på egen adfærd og han

ønsker at ændre sin måde at agere på.

Tiltalte har været meget aktiv og deltagende til hver eneste lektion. Han arbejder med sig selv og sine nye strategier, da han også selv udtrykker at han virkelig ønsker at ændre sig.

oktober 2025 Programmedarbejder/ID-nr.

Tiltalte har nu gennemført Motiverende undervisning i kommunikation og adfærd."

...

KONKLUSION:

Det fremgår af konklusion i risikovurdering af 27.04.25 ved cand.psych. Person 8, Institution, at "*ekstrem høj risiko for recidiv med særlig fokus på vold af særlig grov eller farlig karakter. Grundet de pågældende rammer for en institution som Institution, vurderes det ikke at Institution har mulighed for at varetage sikkerheden for personalet og beboerne omkring Tiltalte?*".

I risikovurdering den 27.11.25 ved psykolog Person 13 konkluderes det, at fremtidig voldsanvendelse samlet konkluderes at befinde sig på et markant forhøjet niveau.

Observanden er ved flere psykologiske undersøgelser begavelsesmæssigt placeret i området for mental retardering i lettere grad og omfattet af § 16, stk. 2 i straffeloven. Han er under varetægtsfængslingen flyttet flere gange, hvor han har været indsat på Storstrøms Fængsel, Institution og Fængsel, hvor han fortsat er indsat pga. udadreagerende adfærd. Det må konkluderes, at tidligere foranstaltninger ikke har forebygget ny kriminalitet.

Han er ved farlighedsvurdering, vurderet med markant forhøjet voldsanvendelsesniveau.

Såfremt han findes skyldig, er der dermed særlige omstændigheder der taler for at pålægge straf under henvisning til straffelovens § 16, stk. 2.

Efter fremsendelse af nye oplysninger og farlighedsvurderinger, vurderes at han frembyder så væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. straffelovens § 70, stk. 1, at anvendelse af tidsubestemt forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1 anses for påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Sagen har på ny været forelagt Retslægerådet, der i en udtalelse af 26. februar 2026 har udtalt følgende:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet henvise til tidligere afgivne udtalelser, senest af 28. august 2025, og nu, på baggrund af fremsendte akter, herunder udtalelse af 27. august 2025 ved enhedschef Person 12, Fængsel, og supplerende retspsykiatrisk erklæring af 23. december 2025 ved overlæge Person 9, Psykiatrisk Afdeling, Psykiatrien i Region Syddanmark, Middelfart, om Tiltalte udtale, at han uændret opfylder diagnostiske kriterier for mental retardering, og derfor vurderer Retslægerådet, at han fortsat er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2.

Beskrivelsen af Tiltaltes funktionsniveau og adfærd, under surrogatanbringelse i Fængsel, understreger nødvendigheden og formålstjenligheden af anvendelse af en særforanstaltning efter straffelovens § 68, 2. pkt.

Som udgangspunkt vurderer Retslægerådet, at Tiltalte frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at en forvarende foranstaltning i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare. Det er imidlertid Retslægerådets generelle vurdering, at dom til forvaring efter straffelovens § 70 ikke bør anvendes, når det drejer sig om personer med alvorlig psykisk lidelse, som f.eks. skizofreni, mental retardering eller lignende.

Vurderingen af om særlige omstændigheder taler for at pålægge straf, jf. straffelovens § 16, stk. 2, er alene en juridisk afgørelse, og Retslægerådet har derfor ingen bemærkninger hertil.
..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er placeret i Nyborg Statsfængsel. Det går godt. Han arbejder med sig selv, passer sig selv og træner. På et kursus i anger management lærer han om vredeshåndtering, vejtrækningsøvelser og hvordan man trækker sig tilbage i bestemte situationer. Han mangler nogle få lektioner. Han har ligeledes gennemført et kursus i livsstilsændringer, som handler om, hvilke beslutninger, der er rigtige for ham. Det har været hårdt for ham at bryde med sine gamle kammerater i det kriminelle miljø. Han taler kun med sine forældre og sin kæreste, som han har haft i 3 år. Hans kæreste er gravid i tredje måned. Det er noget, de har kæmpet for. Det er hans største ønske at kunne være sammen med sin kæreste, sit kommende barn og passe på sine forældre, som er lidt oppe i årene.

Han ville kunne starte på et job i et nedbrydningsfirma, som hans kammerat ejer, hvis han kom ud nu. Det ville være godt for hans ADHD at arbejde og blive fysisk trætt.

Han tager sin ADHD-medicin, fordi han har fået den rigtige medicin. Tidligere fik han kopimedicin, som han fik bivirkninger af. Han har måttet

kæmpe for at få den rigtige medicin. Medicinen giver ham ro i kroppen og hovedet, så han ikke kommer i konflikt med andre. Han har fået det originale produkt i en måned nu. For et par dage siden var der en episode, hvor en anden person gik ind i ham, og han gik bare videre. Personalet roste ham. Tidligere ville det have udløst en konflikt. Han er et andet sted i sit liv nu. Han kan ikke genkende beskrivelsen af, at han skulle have problemer med ADL-funktioner. Han kan varetage sin hygiejne og vasker selv sit tøj. Han kan godt lide at lave mad og bage.

Det ville hjælpe ham bedst videre at få en fængselsdom, idet han vil kunne få den rette hjælp under en almindelig afsoning. Han vil gerne vise, at han har ændret sig. Hans forældre kan se det, men han vil gerne bevise det. Han ønsker en normal straf og en dato for, hvornår han kommer ud.

Han har ikke haft problemer med at være i fællesskaber i Nyborg Statsfængsel. Han har det godt med alle, og vagterne siger, at det er dejligt, at han kan rumme alle. Han ønsker ikke at udtale sig om en mulig episode i marts 2026, som resulterede i en disciplinærstraf. Den fysiske træning udfører han ikke for at blive stor og stærk, men for at komme ud med sin energi.

Vidne 3 har som vidne om tiltaltes personlige forhold forklart, at han har arbejdet med domsanbragte personer siden 2018. Han er uddannet socialpædagog. Han var på Bosted i 6 år og var leder af tiltaltes tilbud samt kontaktperson for tiltalte. Tiltalte kom akut og var på Bosted i en periode på 1 ½ år. Han blev tilknyttet tiltalte, da denne havde været der i 2-3 måneder i juli eller august 2023.

Han skulle sammensætte et team, som kunne imødekomme tiltaltes behov. Der var mange unge mennesker i personalegruppen, og det fungerede ikke godt i forhold til tiltalte.

Tiltalte kunne lave mad, vaske sit tøj, købe ind og varetage sin hygiejne. Han trivedes bedst, når han var korrekt medicineret for sin ADHD. I modsat fald blev han flyvsk og havde svært ved at regulere sig selv. Tiltalte gav klart udtryk for, at han ikke kunne tåle et kopipræparat. De havde en længere dialog med psykiatrien om dette.

Han og tiltalte havde det fint sammen. De kørte bl.a. på ture til stranden. Tiltalte var domsanbragt og måtte være ude blandt andre mennesker 3 x 3 timer om ugen. Det var uhyre vigtigt for tiltalte med rammesætning og forudsigelighed. Personligt mener han, at det ville være synd, hvis tiltalte blev idømt forvaring. Med det rigtige personale omkring, kan tiltalte godt trives. Tiltalte har temperament. Han ville gerne tage et vredeshåndteringskursus og var motiveret for at få hjælp hertil. Han ligger i den lave kategori af farlige personer, som vidnet har set. Han har empati, og det er der mange af disse personer, der ikke har.

Da tiltalte skulle til mentalundersøgelse, var hans medicin ikke rigtig. Desuden er tiltalte en overtænkner, og det kan også have påvirket undersøgelsen.

At tiltalte rømmede fra botilbuddet skyldtes primært forkert medicinering. De forsøgte at få kontakt til psykiatrien længe, og det gik den forkerte vej. Personalet var unge mennesker uden erfaring, og de optrådte for kammeratligt over for tiltalte. Tiltalte ville gerne arbejde med sig selv og havde brug for ro. Den manglende ro og rammerne sammenholdt med medicineringen var grunden til, at det gik galt.

Han var leder flere forskellige steder og havde tæt kontakt med tiltalte i hvert fald et lille års tid. Han var ikke på stedet, da tiltalte kom. Personalet havde mange spørgsmål, så han var på stedet i gennemsnit 4 timer dagligt. Botilbuddet var indrettet med stue og køkken i stueetagen og på første sal var der tre værelser og et badeværelse. Personalet opholdt sig i stueetagen. Han var ikke en del af personalet i rullet omkring tiltalte. Han havde daglig kontakt til tiltalte.

Udfordringerne med det unge personale blev ikke løst, men det fungerede, mens han var på tiltalte. Som leder stod han for personalet. Han syntes, han løste sine opgaver, som han burde. Det var hen mod slutningen, at tiltalte fik det så dårligt, at han prøvede at tage sit eget liv. Han fik i den periode ændret sin medicin til noget, det ikke skulle være.

Tiltalte kunne være højrøstet, så de måtte bede ham dæmpe sig. Han fik for mange stimuli i løbet af dagen. De prøvede at skærme ham for at undgå, at han kom op i high arousal. Nogle gange var løsningen at tage tiltalte med ud at gå eller på træningsbanen. Han kunne mærke en forskel på tiltalte i det sidste halve år op til, han rømmede. Han blev mere stresset. Da tiltalte rømmede, var det kommet en anden leder. Vidnet var blevet bedt om at varetage et nyåbnet tilbud på Amager. Han og tiltalte har aldrig haft en konfrontation. Politiet var der et par gange. De havde et samarbejde med Haderslev Kommune.

Foreholdt udtalelse af 1. august 2024 fra Haderslev Kommune, Handicap Socialpsykiatri og Myndighed, vedrørende en episode i august 2023, fil 0, side 21, hvoraf fremgår:

”...

I august 2023 har der været en episode på botilbuddet, hvor Tiltalte blev vred, smadrede flere møbler i tilbuddet og agerede truende overfor personalet. Tiltalte brød udgangsregulativet og forlod botilbuddet og var efterfølgende væk i cirka 2 timer.

...”

har han forklaret, at han husker dette. Noget af det unge personale havde taget tiltalte med til en rockerborg, og det måtte de ikke. Tiltalte fortalte det selv, og derefter blev vidnet koblet på tiltalte.

Foreholdt samme udtalelse vedrørende en episode den 3. marts 2024, fil 0, side 21, hvoraf fremgår:

” ...

Den 3.3.2024 sparkede Tiltalte døren ind til vagtværelset, hvor han optrådte truende overfor personalet på vagtværelset. Tiltalte brød udgangsregulativet og forlod botilbuddet. Da personalet gik efter ham, truede han personalet. Politiet blev tilkaldt. Politiet fandt Tiltalte og kørte ham til Glostrup akutpsykiatri.

...”

har han forklaret, at han også husker denne episode. Tiltalte efterspurgte at blive kørt til psykiatrisk afdeling, fordi han havde det dårligt. Vidnet blev ringet op derhjemme. Det var tiltaltes reaktion på at blive afvist.

Foreholdt samme udtalelse, fil 0, side 21, hvoraf fremgår:

” ...

Den 20.4.2024 Tiltalte optrådte truende og råbte ad personalet. Tiltalte væltede køleskabet, hvorefter han brød udgangsregulativet og forlod botilbuddet. Senere samme dag optrådte Tiltalte igen truende og råbende overfor personalet. Tiltalte smadrede store dele af inventaret i huset, og politiet blev tilkaldt.

...

I perioden har det været sket flere udskiftninger af personalet i Tiltaltes enkeltmandsforanstaltning, da Tiltalte gentagende gange har udvist en aggressiv, truende og udadreagerende adfærd overfor personalet.

...”

har han forklaret, at han husker episoden. Det var medicin, som var udslagsgivende. Der var en stor udskiftning af personale, og det var en kamp at finde de rigtige. Vidnet afskedigede størstedelen af personalet på grund af manglende kvalifikationer. Deres tilgang til tiltalte var forkert.

Tiltalte har det svært med unge, nyuddannede, som skal belære ham. Vidnet kalder dem "Netflix-pædagoger", da de gerne vil komme på arbejde, men ikke lave så meget pædagogisk.

Op til rømningen havde der været en episode med overdosis af piller, og tiltalte nævnte det med medicinen, men det var svært at få møder igennem hos psykiatrien. Tiltalte betalte prisen for dette.

Foreholdt udtalelse af 12. august 2024 fra Haderslev Kommune, Handicap Socialpsykiatri og Myndighed, vedrørende en episode den 9. august 2024, fil 0, side 14, hvoraf fremgår:

”...

Tiltalte går ned fra sin lejlighed kl 9:00 om morgenen og går direkte ud af huset. Kl. 9:23 kommer Tiltalte ind i huset igen og ønsker at ringe til lederen. Tiltalte fortæller leder, at der snart skal ske noget og at Tiltalte er nødsaget til at tage til Jylland for at besøge hans moster som er syg. Tiltalte bliver truende og fortæller leder, at hvis der ikke findes en løsning indenfor 1 time så tager han husets bil og kører eller tager en Bosted-medarbejder som gidsel. Tiltalte er meget vred og leder forsøger at få Tiltalte til at falde til ro.

...”

har han forklaret, at han ikke var den leder, som tiltalte talte med. Tiltalte var taget afsted, da vidnet kom derud. Vidnet blev tilkaldt pr. telefon.

Foreholdt samme udtalelse, fil 0, side 15, hvoraf fremgår:

”...

Personalet går i gang med rengøring og oprydning af huset. Her finder medarbejder el-keddel fyldt med sukker og kogende vand (en sukkermasse). Medarbejder fortæller koordinator efterfølgende at Tiltalte var meget opsat på denne el-keddel med sikkermasse og at han ikke fjernede sig fra el-keddel. Tiltalte har insisterende stået op og ventet på, at el-keddel har kogt færdig. Medarbejder fortæller derudover samt lederen, at Tiltalte har været obs. På, at der kommer en leder forbi, men at Tiltalte ikke har været sikker på, hvilken leder dette er og hvornår. Det kan have været Tiltaltes hensigt at kaste denne sukkermasse i ansigtet på en evt. leder eller medarbejder. Medarbejder fortæller at den eneste grund til, at Tiltaltes fokus bliver fjernet fra el-keddel er fordi det er leder Vidne 3 som kommer i huset. Leder Vidne 3 fortæller derudover at Tiltalte på dette tidspunkt virker diffus og ikke er psykisk kontaktbar. Kl. 11:47 forlader Tiltalte matriklen og tager formentlig til Jylland, som Tiltalte før har nævnt, at han ville. Det lykkedes ikke leder Vidne 3 at overtale Tiltalte til at blive på matriklen.

...”

har han forklaret, at lederen Vidne 3 var ham. Tiltalte var blevet sur og skulle koge noget vand, og der var noget med en elkedel, som han var ved at pande i hovedet på en medarbejder. Han var ikke leder af stedet på dette tidspunkt, men blev tilkaldt.

Hans personlige holdning er, at tiltalte vil fungere bedst ved en almindelig

fængselsdom. Vidnet har ikke arbejdet i fængsler, men med domsanbragte, som har siddet på fængselslignende vilkår. Vidnets tilgang til tiltalte var, at han havde læst tiltaltes papirer, men gerne ville lære ham at kende. Han mødte ham i øjenhøjde.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 12. november 2024 til den 19. december 2024 kl. 10.45 samt på ny fra den 19. december 2024 kl. 13.05.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"...

Vedrørende forhold 1:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte, har erkendt, at han flere gange snittede efter Forurettede 1 med en kniv. Tiltalte har imidlertid nægtet, at han forsøgte at ramme Forurettede 1's torso, idet han alene ville ramme Forurettede 1's arme, hænder og ben.

Forurettede 1, har blandt andet forklaret, at han havde travlt med ikke at blive ramt i brystet eller maven. Han følte, at tiltalte stak efter ham der. Han prøvede at parere. Hvis han ikke havde pareret stikkene, ved han ikke, hvor de ville have ramt. Han havde fokus på at beskytte sin maveregion. Han fornemmede, at tiltalte stak efter lår og overkrop. Det føltes som om, at tiltalte gik til den for at ramme vidnet, og at det ikke bare var overfladisk.

Vidne 1, har blandt andet forklaret, at han havde frit udsyn til episoden i haven. Han så tiltalte stikke mange gange ned mod Forurettede 1, der lå og kravlede på jorden og vægede for sig ved at fægte med arme og ben for at undgå knivstikkene. Tiltalte stak mod kroppen og brystet. Tiltalte stak ikke mod armene, men mod torsoen.

Forurettede 1 blev ramt på arme og ben på grund af sine afværgeforsøg.

Fem nævninger og tre dommere udtaler herefter:

På baggrund af vidneforklaringerne sammenholdt med videoovervågningen fra haven finder disse voterende det bevist, at tiltalte adskillige gange stak og snittede Forurettede 1 med en kniv, hvoraf tiltalte flere gange forsøgte at stikke forurettede i torsoen, hvilket mislykkedes, idet Forurettede 1

parerede og afværgede stikkene ved at holde sine arme og hænder op foran sin maveregion, således at stikkene af den grund i stedet ramte Forurettede 1's arme, hænder og ben. Disse voterende lægger herved også vægt på, at det af de lægelige oplysninger fremgår, at Forurettede 1 blev påført i alt 18 stik-og snitsår, som havde karakter af afværgelæsioner.

Vi finder derfor tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, som beskrevet i anklageskriftets forhold 1, dog således, at det alene er bevist, at tiltalte forsøgte at stikke i torsoen flere gange.

En nævning udtaler:

Jeg finder det, som stemmeflertallet, bevist, at tiltalte adskillige gange stak og snittede Forurettede 1 med en kniv.

Jeg finder efter bevisførelsen, herunder tiltaltes forklaring og videoovervågningen, at der er en rimelig begrundet tvivl om, at tiltalte forsøgte at stikke Forurettede 1 i torsoen. Herved lægger jeg særlig vægt på, at tiltalte siden første politiafhøring har fastholdt, at han alene stak mod hænder, arme og ben, og at ingen af stikkene rent faktisk ramte Forurettede 1's torso. Derudover lægger jeg vægt på, at det ikke ud fra videoovervågningen med sikkerhed kan vurderes, om tiltalte stak mod torsoen. Endelig finder jeg, at der ikke er grundlag for at anse den lægelige udtalelse i personundersøgelsen af Forurettede 1 som et sikkert bevis for, at tiltalte stak mod torsoen.

Jeg finder derfor tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, som beskrevet i anklageskriftets forhold 1, dog således, at jeg ikke finder det bevist, at tiltalte forsøgte at stikke Forurettede 1 i torsoen.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen findes tiltalte herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, som beskrevet i anklageskriftets forhold 1, dog således, at det alene er bevist, at tiltalte forsøgte at stikke i torsoen flere gange.

Vedrørende forhold 2:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Forurettede 2, har blandt andet forklaret, at da han kom ind på kontoret om eftermiddagen den 15. april 2025, reagerede tiltalte meget eksplosivt både verbalt og gennem sit kropssprog, idet han gik helt op i hovedet på vidnet, så tiltaltes næsetip rørte hans. Tiltalte sagde herefter, at det ikke var vidnet, der bestemte, og at han var en hund. Han følte sig truet

af tiltaltes kropssprog og udtalelser.

Tiltalte kom flere gange tilbage og optrådte truende. Under episoderne fremkom tiltalte ifølge vidnet med flere af de udtalelser, som fremgår af anklageskriftet.

Retten finder på denne baggrund tiltalte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, dog med den begrænsning, at retten ikke finder det bevist, at tiltalte udtalte ”jeg nakker dig, bare vent og se”, og ”jeg smasker dig ned, jeg saver dig midt over”.

Med disse begrænsninger findes tiltalte herefter skyldig i dette forhold.

Vedrørende forhold 3:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Forurettede 3, har blandt andet forklaret, at tiltalte kom helt op til vidnet, skubbede ham to gange i brystet, hvorefter tiltalte tog fat i vidnets underkæbe og skubbede ham tilbage. Han har også forklaret, at tiltalte herunder udtalte, at han ville ”smaske ham en”.

På baggrund af Forurettede 3's troværdige forklaring om hændelsesforløbet, findes det herefter bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Vedrørende forhold 4:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Forurettede 4, har forklaret, at han forud for sin forklaring i retten har læst Soas-r-notat af 17. april 2025. Han husker ikke længere, hvad der foregik den dag. Efter at have læst notatet, husker han stadig ikke noget om det. Det er muligt, at han selv har skrevet Soas-r-notatet.

Da Forurettede 4 ikke har nogen erindring om hændelsesforløbet, herunder om, hvad tiltalte sagde, frifindes tiltalte i dette forhold.

Vedrørende forhold 5:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Forurettede 5, har forklaret, at tiltalte var oppe i det røde felt og spurgte, om de var kommet for at slå og sagde, at de bare kunne komme allesammen. Det var trusler. Tiltalte var ildrød i hovedet og stod med næverne oppe i kampklar position, mens han sagde det. Han sagde det til vidnet og alle de omkringstående.

Tiltaltes udtalelser blev fremsat umiddelbart efter, at tiltalte havde sparket en dør til et depot op, hvorved karmen gik i stykker. Retten finder det under disse omstændigheder efter en samlet vurdering bevist, at tiltaltes udtalelser må anses for en trussel omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Tiltalte findes derfor skyldig i dette forhold.

Vedrørende forhold 6:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Forurettede 6, har blandt andet forklaret, at da vidnet kom ind på Afdeling 1, kom tiltalte farende, gik direkte hen til ham og spurgte, om han ville slås. Derefter fik vidnet tre spark på lår, hofter og knæ. Samtidig slog tiltalte tre gange mod hovedet, hvoraf det andet slag ramte ham på kæben og gled af. Det var en kombination af skiftevis slag og spark. Tiltalte optrådte hurtigt og aggressivt. Vidnet fik blå mærker og skrammer efter sparkene, ligesom han havde eftervirkninger ved tænderne som følge af slaget.

Forurettede 5, har blandt andet forklaret, at tiltalte spurgte, om Forurettede 6 var kommet for at slås. Tiltalte slog og sparkede Forurettede 6, men han så ikke, hvor mange gange. Tiltalte ramte Forurettede 6 på benet og ramte ham med et knytnæveslag i ansigtet.

På baggrund af Forurettede 6's detaljerede og troværdige forklaring om hændelsesforløbet, der understøttes af Forurettede 5's, forklaring, findes det bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale i dette forhold, dog således, at straffelovens § 21 citeres i relation til de to slag mod hovedet, som ikke ramte, idet vidnet undveg.

Vedrørende forhold 7:

Fem nævninger og tre dommere udtaler:

Forurettede 7, har blandt andet forklaret, at tiltalte udtalte, at han skulle vise dem, at han var en enmandshær. Han sagde, at de ikke vidste, hvad han var gjort af, at de ikke forstod noget, og at de bare skulle vente, ligesom han tog sig i skridtet og sagde, at han bare blev liderlig af, at der blev trykket alarm. Han virkede meget truende i sit kropssprog. Det var henvendt til personalet på afdelingen. Samtalen fandt sted efter, at han havde truet deres nattevagter. Tiltalte sagde yderligere "de små svanser og kællinger kan bare komme, og jeg er klar", at han havde opdaget, at der kom flere og flere personer på afdelingen, og at de bare kunne komme, hvorved tiltalte greb sig i skridtet og sagde, at "det kun gjorde ham liderlig at smadre de magtliderlige svanser".

Disse voterende finder, at tiltalte ikke direkte truede

Forurettede 7. Straffelovens § 119, stk. 1, omfatter imidlertid også trusler, der er fremsat via tredjemand, hvis der er forsæt til, at truslen bliver viderebragt til den eller de beskyttede personer, uanset om gerningsmanden har bedt om, at truslen viderebringes. Idet truslerne blev fremsat overfor vidnet, der var kollega med de personer, som truslerne var rettet mod, finder disse voterende, at tiltalte havde det fornødne forsæt til, at truslerne blev viderebragt til kollegerne. Tiltalte er derfor skyldig i dette forhold, dog med den begrænsning, at det ikke findes bevist, at tiltalte har udtalt, ”er I klar over, hvem jeg har kontakt til udenfor, de skal nok finde jer og ødelægge jeres liv” .

En nævning udtaler:

Jeg finder det, ligesom stemmeflertallet, ikke bevist, at tiltalte udtalte ”er I klar over, hvem jeg har kontakt til udenfor, de skal nok finde jer og ødelægge jeres liv” .

Jeg finder herudover, at tiltaltes udtalelser "de små svanser og kællinger kan bare komme, og jeg er klar" og at ”det kun gjorde ham liderlig at smadre de magtliderlige svanser” ikke kan anses for trusler omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, da de efter deres ordlyd fremstår betinget af, at tiltalte blev kofronteret af personalet i en alarmsituation.

På denne baggrund stemmer jeg for at frifinde tiltalte i dette forhold.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, dog således, at det ikke er bevist, at tiltalte har udtalt, ”er I klar over, hvem jeg har kontakt til udenfor, de skal nok finde jer og ødelægge jeres liv” .

Thi bestemmes:

Tiltalte, er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, og § 119, stk. 1. ..."

Sanktionsspørgsmålet

Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21, og § 119, stk. 1.

Efter de lægelige oplysninger, herunder særligt Retslægerådets udtalelse af 26. februar 2026, opfylder tiltalte de diagnostiske kriterier for mental retar-dering, og Retslægerådet vurderer, at tiltalte er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2.

Retslægerådet understreger i sin udtalelse nødvendigheden og formålstjenligheden af anvendelse af en særforanstaltning efter straffelovens § 68, 2. pkt.

Udgangspunktet er derfor, at tiltalte ikke skal straffes, med mindre særlige omstændigheder taler for at pålægge straf, jf. straffelovens § 16, stk. 2.

Retten finder efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og de lægelige udtalelser, at der i den konkrete sag ikke foreligger særlige omstændigheder, der undtagelsesvis taler for at pålægge straf.

Retten finder herefter, at tiltalte er straffri, jf. straffelovens § 16, stk. 2.

Det følger af straffelovens § 68, at retten i tilfælde af straffrihed kan træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Retten kan herunder bestemme, at tiltalte skal anbringes på blandt andet en sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap.

Ifølge straffelovens § 70 kan en person idømmes forvaring, såfremt han er fundet skyldig i blandt andet alvorlig voldsforbrydelse eller trusler af den i § 266 nævnte art, når det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og når anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare. Efter straffelovens § 68, sidste pkt., kan tilsvarende finde anvendelse i stedet for en foranstaltning.

Det fremgår af Retslægerådets udtalelse af 26. februar 2026, at tiltalte frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at en forvarende foranstaltning i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare. Det er imidlertid Retslægerådets generelle vurdering, at dom til forvaring efter straffelovens § 70 ikke bør anvendes, når det drejer sig om personer med alvorlig psykisk lidelse, som f.eks. mental retardering eller lignende.

Efter karakteren af de begåede volds- og trusselsforhold sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder oplysningerne om hans tidligere kriminalitet, finder retten efter en samlet vurdering, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltalte udgør en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at det findes påkrævet for at forebygge denne fare, at tiltalte i medfør af straffelovens § 70, stk. 1, dømmes til forvaring.

For at forebygge yderligere lovovertrædelser og efter oplysningerne om tiltaltes lægelige og personlige forhold finder retten det formålstjenligt, at tiltalte anbringes i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap,

jf. straffelovens § 68, jf. § 16, stk. 2.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Den foranstaltning, som tiltalte blev idømt ved dom af 22. november 2024, skal ophæves, jf. princippet i straffelovens § 89a, stk. 1, jf. § 72, stk. 1, og analogien af § 72, stk. 2, 1. pkt.

Erstatning

Dommerne tager påstand om godtgørelse for svie og smerte til følge som nedenfor bestemt, jf. erstatningsansvarslovens § 3.

Kravet forrentes med procesrente fra den 1. juni 2026, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Thi kendes for ret:

Tiltalte dømmes til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Den foranstaltning, som tiltalte blev idømt ved Retten i Hjørrings dom af 22. november 2024, ophæves.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 4.250 kr. til Forurettede 1, ved bistandsadvokat Morten Riber Nørgård, Aarhus.

Beløbet forrentes med procesrente fra den 1. juni 2026.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

